ΥΛΙΚΑ
ΤΗΣ ΙΔΡΥΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ
ΤΗΣ
Οργάνωση
Μαρξιστών
Λενινιστών
Κύπρου

# Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Κ.Σ. ΤΗΣ Ο.Μ.Λ.Κ.
ΚΥΠΡΟΣ ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1978

ΥΛΙΚΑ
ΤΗΣ ΙΔΡΥΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ
ΤΗΣ
Οργάνωση
Μαρξιστών
Λενινιστών
Κύπρου

# Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Κ.Σ. ΤΗΣ Ο.Μ.Λ.Κ.
ΚΥΠΡΟΣ ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1978

## Η ιστορική πορεία του εργατικού κινήματος.

Η ιστορική πορεία του κινήματος όπως την έδωσε προς τα έξω η σύσκεψη Κυπρίων Κ/στων το 1975 μας εκφράζει και τη αναδημοσιεύουμε από τις εκδόσεις Κ.Κ.Κ Μοναδικά σημεία επιφύλαξης, τα σημεία που εφάπτονται του εθνικού ζητήματος που στη οργάνωση μας το εθνικό ζήτημα είναι πρόβλημα συζήτησης που ακόμη δεν έχουμε καταλήξει.

### 1. Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ 4ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΚΚ ΓΙΑ ΛΑ·Ι·ΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΑΛΗΣ

Τὸ Κ.Κ.Κ. δρώντας στὴν παρανομία στὸ 4ο του συνέδριο, ποὺ συγκροτήθηκε τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1940, πῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ συγκροτήσει μιὰ μαζικοπολιτικὴ ὀργάνωση, σὰν τὸν φορέα τῆς μαζικῆς πάλης, γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ μίνιμουμ προγράμματός του.

### 2. ΜΕΣΑ ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΑΡΘΗΚΕ Η ΑΠΟΦΑΣΗ

Τὸ 1940, ποὺ πραγματοποιήθηκε τὸ 4ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Κ. —
τέσσερα χρόνια μετὰ τὴν ἀνασυγκρότησή του — ἦταν ἡ ἐποχή, ποὺ ὁ
κόσμος σύρτηκε στὸν β´ παγκόσμιο πόλεμο, ἀφοῦ πρῶτα πέρασε ἀπὸ
μιὰ σειρὰ οἰκονομικὲς κρίσεις τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, ποὺ γέν-
νησαν τὸν φασισμό, σὰν τὴν ἔκφραση τῶν πιὸ ἀμείλικτων μονοπωλίων
τῶν χωρῶν τοῦ ἄξονα (Γερμανία, Ἰταλία, Ἰαπωνία), οἱ ὁποῖες, βά-
ζοντας τὴν οἰκονομία τους σὲ πολεμικὴ βάση, γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς κρί-
σης, ἄνοιγαν τὸν δρόμο γιὰ μιὰ νέα ἰμπεριαλιστικὴ σύγκρουση, μὲ στό-
χο τὸ ξαναμοίρασμα τοῦ κόσμου, ποὺ ὁδήγησε στὸν β´ παγκόσμιο πό-
λεμο μὲ τὸ σύνθημα «ζωτικὸς χῶρος» γιὰ τὶς χῶρες τοῦ ἄξονα.

Ἔτσι οἱ ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς λαους τους ἔ-
σερναν στὸ μακελειὸ καὶ ὅλους τοὺς σκλαβωμένους καὶ ἐξαρτημένους
σ' αὐτοὺς λαούς, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόνιων τους. Τὸ Κ.Κ.Κ.
ἐπικεφαλῆς τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος βρισκόταν σὲ μαχητικὴ πάλη, γιὰ
νὰ ἀποτρέψει τὸ ρίξιμο τοῦ λαοῦ μας στὴν ὀλέθρια σύγκρουση τοῦ
ἰμπεριαλιστικοῦ στρατοπέδου.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ ἄρχουσα τάξη κάτω ἀπὸ τὴν ἀ-
δυναμία της νὰ κυβερνήσει τὴν χώρα, ἀντιμετωπίζοντας τὰ χτυπήματα
τοῦ ἀναπτυσσόμενου ἐργατικοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ὑποταγμέ-
νη στὰ συμφέροντα τοῦ Ἐγγλέζικου ἰμπεριαλισμοῦ, ξεπουλῶντας τὰ ἐ-
θνικὰ συμφέροντα ἐπέβαλε τὴ γνωστὴ στιγερὴ διχτατορία τῆς 4ης Αὐ-
γούστου. Ἦταν ἐπόμενο μαζὶ μὲ ὅλα τ' ἄλλα νὰ ξεπουλήσει, ὅπως καὶ
οἱ προηγούμενες κυβερνήσεις καὶ τὸ ἐθνικὸ κυπριακὸ πρόβλημα

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου στέναζε κατω ἀπὸ μιὰ
στιγνὴ ἀποικιακὴ διχτατορία τῶν Ἄγγλων ἰμπεριαλιστῶν, ποὺ ἐπεβλή-
θηκε ὕστερα ἀπὸ τὸ κίνημα τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1931, γιὰ τὸ στραγγά-
λισμα τῆς πάλης γιὰ ἐθνικὴ λεφτεριά, γιὰ τὸ τσάκκισμα τοῦ κινήματος

τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς του πρωτοπορίας, τοῦ ΚΚΚ καὶ ἡ ὁποία κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς στρατολόγησης τοῦ λαοῦ γιὰ τὸν πόλεμο, ἄρχισε νὰ παρουσιάζει μιὰ διάθεση χαλάρωσης τῆς καταπιεστικῆς της πολιτικῆς.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ τοπικὴ ἄρχουσα τάξη τῆς Κύπρου ξεμασκαρεύτηκε μπροστὰ στὸν λαὸ καὶ ἔδειξε καθαρά, ὅτι ποτὲ δὲν ἦταν ἐθνικὴ τάξη καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἀγωνίστηκε μὲ συνέπεια γιὰ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, ἀλλὰ πάντα χρησιμοποιοῦσε τὸ ἐθνικὸ πρόβλημα, γιὰ νὰ καλύπτει τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντά της. Αὐτὸ ἀποδείχτηκε ξεκάθαρα μετὰ τὸ λαϊκὸ κίνημα τοῦ 1931, ὁπόταν ἡ ἀποικιοκρατικὴ κυβέρνηση ἀνάλαβε ὁλοκληρωτικὰ τὸ χτύπημα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, καὶ μ' αὐτὴ τὴ βάση ἡ ἄρχουσα τάξη, ἐμπορομεσίτικη στὸν χαραχτῆρα της, ἐπιδόθηκε στὴν ἀνάπτυξη τῶν συμφερόντων της ἐκμεταλλευόμενη τὶς ἐμπορικὲς σχέσεις μὲ τὴν ἀγγλικὴ ἀγορὰ καὶ βιομηχανία καὶ συνεργάστηκε μὲ τοὺς πιὸ καλούς της ἐκπρόσωπους στὸ Ἐκτελεστικὸ καὶ στὸ Συμβουλευτικὸ σῶμα καὶ σ' ὅλο τὸν διοικητικὸ καὶ κυβερνητικὸ μηχανισμὸ τῶν ἀποικιοκρατῶν, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐγκατάλειψε κάθε προσπάθεια γιὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα νόμιμο ἢ παράνομο.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Κύπρου, ποὺ βασικὰ προερχόταν ἀπὸ ξεκληρισμένους ἀγρότες, ὀργανωμένη στὸ συντεχνιακὸ κίνημα καὶ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κ.Κ.Κ., παρὰ τὴν προσπάθεια τῶν ἐγγλέζων ἀποικιοκρατῶν νὰ δώσουν στὸ ἐργατικὸ κίνημα τὸν Τρέϊντ - Γιουνιονιστικὸ (οἰκονομιστικὸ) χαραχτῆρα, κατὰ τὸ ἀγγλικὸ πρότυπο, συνειδητοποιοῦσε τὸν ταξικό της ρόλο καὶ τὴν ἱστορική της εὐθύνη γιὰ κοινωνικὴ ἀλλαγή, συνειδητοποιοῦσε τὴν ἀνάγκη ἐπαναστατικῆς πορείας, ποὺ ἀντλοῦσε μέσα ἀπὸ τὴν Μαρξιστικὴ κοσμοθεωρία καὶ ἀγωνιζόταν ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση : τῶν ξένων μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων, τῆς ἀποικιοκρατικῆς - κυβερνητικῆς ἐργοδοσίας (ὁδοποιΐα κλπ.) τῶν ἐργοστασίων (καπνά, οἰνοπνευματώδη ποτά, χαρούπια) καὶ ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση ἀπὸ τοὺς μικροεργοδότες τῶν μικρομάγαζων : (ραφτάδικα, παπουτσίδικα, ξυλουργεῖα, τυπογραφεῖα κλπ.). Ἀκόμα ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἐργοδοτῶν στὶς οἰκοδομές, στὶς μεταφορὲς κ.ἄ., γιὰ βελτίωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς (οχτάωρο, καλύτερο μεροκάματο, ἰατρικὴ περίθαλψη, κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις κλπ.). Ἐνάντια στὴν ἀνεργία.

Ταυτόχρονα ἀνέβαζε τὴν καθημερινὴ πάλη στὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο, ἀγωνιζόμενη ἐνάντια στὸν πόλεμο, γιὰ πολιτικὲς ἐλευθερίες, γιὰ δημοκρατία καὶ γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν ἐγγλέζικο ζυγὸ καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀποκατάσταση. (Ἕνωση μὲ τὴν Ἑλλάδα).

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ ἀγροτιὰ τῆς Κύπρου, ποὺ ἀποτελοῦσε πάνω ἀπὸ τὸ 65% τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ποὺ στὴν συντριπτική της πλειοψηφία ἀποτελεῖτο ἀπὸ φτωχοὺς καὶ μεσαίους ἀγρότες, ὑπόφερε κάτω ἀπὸ τὴν ἄγρια ἐκμετάλλευση τῶν ἐμπορομεσιτῶν καὶ τῶν τοκογλύφων, ποὺ σὲ μεγάλο βαθμὸ ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ τὸ ἐγγλέζικο κεφάλαιο μέσο τῶν συνεργατικῶν πιστωτικῶν ἑταιριῶν, μὲ ἀποτέλεσμα μεγάλο μέρος τῆς φτωχῆς ἀγροτιᾶς νὰ ξεκληρίζεται καὶ νὰ παίρνει τὸ δρόμο πρὸς τὶς περιοχὲς τῶν μεταλλείων καὶ πρὸς τὶς πόλεις ἢ νὰ μεταναστεύει.



Ὁ πόλεμος ἔδωσε ἀκόμα ἕνα γερὸ χτύπημα στὴν ἀγροτιὰ μὲ τὸ σταμάτημα τῶν ἐξαγωγῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων (πατάτες, χαρούπια, ἐσπεριδοειδῆ κλπ.) ἐξαιτίας τῆς ἐπίταξης τῶν ἐμπορικῶν πλοίων γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀδυναμίας κίνησης τῶν πλοίων.

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες οἱ δυνάμες ποὺ μποροῦσαν καὶ ἔπαιρναν μέρος στὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα ἦσαν : Ἡ ἐργατικὴ τάξη, ποὺ βρισκόταν ἐπικεφαλῆς τοῦ ἀγώνα καὶ ὁ λαός, δηλαδὴ ὀγρότες, μεσαῖα στρώματα τῆς πόλης, διανοούμενοι. Ἀναμφίβολα, σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα δὲν μποροῦσε νὰ πάρει μέρος ἡ τοπικὴ ἄρχουσα τάξη, γιατί, σὰν ἐμπορομεσίτικη καὶ τοκογλυφικὴ καὶ δεμένη μὲ τὰ ἐγγλέζικα ἰμπεριαλιστικὰ συμφέροντα, δὲν μποροῦσε νὰ ἔχει κανένα ἐθνικὸ χαραχτῆρα καὶ πάντα στεκόταν ἐνάντια σὲ κάθε ἀντιϊμπεριαλιστικὸ ἐθνικοαπελευθεωτικὸ ἀγώνα.

Σωστὰ τὸ 4ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Κ. ἔβλεπε τὴν ἀνάγκη τῆς ὀργάνωσης Λαϊκοῦ Μετώπου πάλης, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κ.Κ.Κ. καὶ τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἄμεσου μίνιμουμ προγράμματος, ποὺ ἔθετε ἐπιταχτικὰ ἡ τοπικὴ παγκόσμια καὶ κυπριακὴ πραγματικότητα, δηλαδὴ τὴ λύση τῶν ἄμεσων οἰκονομικῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ, τὴν ἐξασφάλιση γιὰ τὸ λαὸ πολιτικῶν καὶ συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν, τὴν δημοκρατία καὶ τὴν ἀνάπτυξη καὶ σφυρηλάτηση τῶν λαϊκῶν δυνάμεων γιὰ ἐθνικὴ λεφτεριά.

## 3. Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΟΡΘΩΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ (ΑΚΕΛ) ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ 4ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΚΚ

Στὶς 14 Ἀπριλίου 1941 συνῆλθε στὴ Σκαρίνου, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Γ.Γ. τοῦ ΚΚΚ Πλουτὴ Σέρβα καὶ τῆς γραμματείας τῆς Κ.Ε. τοῦ κόμματος, σύσκεψη, ποὺ ἀποφάσισε τὴν ἵδρυση καὶ ὀργάνωση τοῦ Ἀνορθωτικοῦ Κόμματος Ἐργαζομένου Λαοῦ (ΑΚΕΛ). Ἡ σύσκεψη ἀποτελέστηκε βασικὰ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν μεσαίων καὶ μικροαστικῶν στρωμάτων, κυρίως ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν διανοουμένων καὶ τῶν ἐπιστημόνων, πού, στὴ μεγάλη τους πλειοψηφία, ἦσαν ἐκπρόσωποι τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἀστικῆς δημοκρατίας. Στὴν οὐσία ἔβγαινε ἀπὸ τὴν σύσκεψη τῆς Σκαρίνου ἕνα μικροαστικὸ κόμμα, πού, δεχόμενο ἕνα μίνιμουμ πρόγραμμα λαϊκοῦ κινήματος, ἐμφανιζόταν σὰν τὸ κόμμα τοῦ λαοῦ.

Στὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὸ 4ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Κ. ὡς τὴν ἱδρυτικὴ σύσκεψη τῆς Σκαρίνου, μεσολάβησε ἕνα γεγονὸς ὕψιστης σημασίας γιὰ τὴν Κύπρο. Στὶς 28 τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1940 ἡ φασιστικὴ Ἰταλία σὰν μέρος τῆς συντονισμένης δράσης τοῦ φασιστικοῦ ἄξονα, ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς Ἑλλάδας. Ὁ ξεσηκωμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνάντια στὸν φασισμό, ποὺ τοποθετοῦσε τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ μέσα στὶς δυ-

νάμεις πού πάλευαν ένάντια στις δυνάμεις τοῦ ἄξονα, ἀνατίναξε ὅλα τὰ καταπιεστικὰ μέτρα τῆς ἀποικιακῆς κυβέρνησης στὴν Κύπρο, ποὺ ἀφοροῦσαν τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ. Ἡ Κύπρος φλεγόταν ἀπὸ ἐθνικὸ πατριωτισμό. Τὸ γαλανόλευκο, ποὺ μέχρι τότε ἀπαγορευόταν αὐστηρότατα, πλημμύρισε τὴν Κύπρο ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη καὶ οἱ Ἑλληνικὲς σημαῖες κυμάτιζαν παντοῦ. Οἱ μαζικὲς διαδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις ἀνατρέπουν τὰ ἀποικιοκρατικὰ μέτρα, ποὺ ἀπαγόρευαν τὶς συγκεντρώσεις (πάνω ἀπὸ 5 ἄτομα).

Μέσα σ αὐτὲς τὶς καινούργιες συνθῆκες, ποὺ ἐπέφερε ἡ ἀπότομη ἀλλαγή, οἱ πολιτικοὶ ἐκπρόσωποι τῶν μικροαστικῶν καὶ μεσαίων στρωμάτων ξεθαρρεύουν καὶ ἀναζητοῦν τὸν φορέα τῆς πολιτικῆς τους ἔκφρασης. Ἡ ἄρχουσα τάξη, βυθισμένη μέσα στὴν προδοσία της καὶ πανικοβλημένη ἀπὸ τὸ λαϊκὸ ξέσπασμα καὶ τὸν ἀντιφασιστικὸ ἀγέρα ποὺ φύσηξε, λούφαξε στὸ πετσί της, ἀνίκανη νὰ παρουσιάσει ἕνα πολιτικὸ φορέα τῆς γραμμῆς της.

Σ' αὐτὴ τὴ δοσμένη στιγμὴ ἡ ἵδρυση τοῦ ΑΚΕΛ ἐκπληροῦσε τοὺς πόθους καὶ τὴν γραμμὴ τῶν μεσαίων καὶ μικροαστικῶν στρωμάτων τῆς πόλης καὶ τοῦ χωριοῦ, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Δηλαδή, ἡ σύσκεψη τῆς Σκαρίνου ἔδωσε τὸ κόμμα τῶν μεσαίων καὶ μικροαστικῶν στρωμάτων τοῦ τόπου.

Ἔτσι ἐνῶ ἡ ἀπόφαση τοῦ 4ου συνεδρίου τοῦ Κ.Κ.Κ. γιὰ τὴν συγκρότηση λαϊκοῦ μετώπου πάλης ἦταν ἀπόλυτα σωστὴ καὶ ἀνταποκρινόταν στὶς τοτινὲς συνθῆκες, ἡ ἵδρυση τοῦ ΑΚΕΛ, ἑνὸς νέου κόμματος τοῦ λαοῦ, ἦταν λανθασμένη καὶ ἐπιζήμια, γιατί :

α) Σὰν κόμμα, ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὴν μικροαστικὴ τάξη, ποτὲ δὲν μποροῦσε νὰ ἀνέβει στὸ ἐπίπεδο ἐπαναστατικῆς πρωτοπορίας γιὰ κοινωνικὴ ἀλλαγή, ρόλο ποὺ μόνο ἡ ἐργατικὴ τάξη μπορεῖ νὰ παίξει καὶ συνεπῶς μόνο ἡ ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἐργατικῆς τάξης, δηλ. τὸ ΚΚΚ, μποροῦσε νὰ παίξει καθοδηγητικὸ ρόλο.

**β) Ἡ προϋπόθεση ὅτι τὸ Κ.Κ.Κ. μέσα** στὴν παρανομία τοῦ θὰ μποροῦσε νὰ καθοδηγεῖ τὸ νέο μικροαστικὸ κόμμα, ἦταν οὐτοπιστική, διότι, μὲ τὸ τεράστιο πλάταιμα τοῦ ΑΚΕΛ, σὰν κόμματος τοῦ λαοῦ, οἱ κομμουνιστές, ποὺ προέρχονταν ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη, θὰ ἀποτελοῦσαν πάντα τὴν μικρὴ μειοψηφία, θὰ ἔχαναν τὴν ἐπαναστατική τους ταυτότητα, ἐνῶ ἀντίθετα θὰ ἐπικρατοῦσαν τὰ μικροαστικὰ στοιχεῖα.

γ) Διότι ἡ ἐργατικὴ τάξη εἶχε ἤδη τὴν ἐπαναστατική της πρωτοπορία, τὸ Κ.Κ.Κ. καὶ ἐκεῖνο, ποὺ χρειαζόταν ἦταν ἕνα πλατὺ μέτωπο πάλης καὶ ὄχι ἕνα καινούργιο καὶ μάλιστα μικροαστικὸ κόμμα, πού, ἕνεκα τῆς σύνθεσής του, ἦταν προορισμένο νὰ ἀναπτύξει ὅλες τὶς μικροαστικὲς - ἀντεπαναστατικὲς τάσεις καὶ νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀντίθεση στὴν ἐπαναστατικὴ γραμμὴ τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἀντιμετωπίζοντας σωστὰ αὐτὸ τὸ λάθος τὰ ἁπλὰ μέλη (ἐργάτες) τοῦ ΚΚΚ ἀρνοῦνταν ἔντονα νὰ προσχωρήσουν στὸ ΑΚΕΛ καί, παρὰ τὶς ἐκλήσεις τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΚ, χρειάστηκε ἡ ἐντολή της γιὰ νὰ προσχωρήσουν στὸ ΑΚΕΛ.



## 4. Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

**Στοὺς 20 μῆνες** τοῦ πολέμου οἱ φασιστικὲς δυνάμεις, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Χιτλερικὴ Γερμανία, ὑπόταξαν ὁλάκερη τὴν Εὐρώπη καὶ **τὸ μεγαλύτερο μέρος** τῆς Βόρειας Ἀφρικῆς. Ἐπιστρατεύοντας τὴν **οἰκονομία τῶν** καταχτημένων χωρῶν, ἑτοιμάζονταν γιὰ τὴν πραγματοποίηση **τοῦ πραγματικοῦ** τους σκοποῦ, τὴν ἐπίθεση γιὰ παγκόσμια κυριαρχία **μὲ στόχο** : Τὴν ὑποταγὴ τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας στὰ μονοπώλια καὶ τὴν **ἐξάλειψη** τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσά τους. Τὸ ὁλοκληρωτικὸ **τσάκισμα τοῦ** διεθνοῦς ἐργατικοῦ κινήματος καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς του **πρωτοπορίας**. Τὴν κατάλυση κάθε ἐλευθερίας (ἐθνικῆς, πολιτικῆς καὶ **κοινωνικῆς)** καὶ τὴν καθιέρωση μιᾶς ἀναλλοίωτης ταξικῆς κοινωνίας, ποὺ θὰ **ἐπιβαλλόταν**, ἀκόμα καὶ βιολογικά, μὲ τὴν ἐπικράτηση τῆς Ἀρειανῆς **φυλῆς**.

**Ὁ φασισμὸς** ἐνάντια στὴν ἀνθρωπότητα. Ἐνάντια στὴν νομοτελειακὴ **ἐξέλιξη, γιὰ** τὴν καθήλωση τοῦ ἱστορικοῦ πολιτισμοῦ.

**Οἱ κύριες** δυνάμεις, ποὺ ἀντικειμενικὰ στέκονταν ἀντιμέτωπες σ' **αὐτὴ** τὴν **πορεία** τοῦ **φασισμοῦ** ἦσαν, ἡ παγκόσμια ἐργατικὴ τάξη μὲ ἡγετικὴ **πρωτοπορία** τοὺς κομμουνιστὲς καὶ συμμάχους, ὅλα τὰ λαϊκὰ στρώματα, ἀκόμα καὶ μέρος τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης τῶν καπιταλιστικῶν **χωρῶν**.

**Οἱ κομμουνιστὲς** ἡ καταλυτικὴ δύναμη τοῦ φασισμοῦ.

**Αὐτὴ τὴν στιγμὴ** ἀναγκαιότητα γιὰ τὸν φασισμὸ ἦταν νὰ στρέψει τὸ κύριο **κτύπημα** ἐνάντια στὴν Ε.Σ.Σ.Δ., ποὺ ἀποτελοῦσε τὴν ἠγέτιδα δύναμη τοῦ παγκόσμιου ἐπαναστατικοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Μόνο μὲ **τὸ τσάκισμα** καὶ τὴν ὑποδούλωση τῆς **Ε.Σ.Σ.Δ.** μποροῦσε νὰ ἀνοίξει τὸν **δρόμο** γιὰ παγκόσμια κυριαρχία.

**Εἶναι κάτω ἀπὸ** αὐτὴ τὴν ἀνάγκη, ποὺ ὁ φασισμὸς ἐπετέθηκε στὶς **22 Ἰουνίου 1941**, χωρὶς προειδοποίηση, ἐνάντια στὴν **Ε.Σ.Σ.Δ.** Εἶναι **κάτω ἀπὸ αὐτὴ** τὴν πραγματικότητα, ποὺ ὁ πόλεμος, ἀπὸ ἰμπεριαλιστικὸς - **καταχτητικός**, μεταβλήθηκε σὲ ἀπελευθερωτικὸ - ἀντιφασιστικὸ **ἀγώνα τῶν** λαῶν.

Μέσα **σ' αὐτὲς** τὶς συνθῆκες ἡ ἐπαναστατικὴ ἰδεολογία τῆς ἐργατικῆς **τάξης** ὁ Μαρξισμὸς - Λενινισμὸς γίνεται ἡ μαχητικὴ παντιέρα τῶν **πλατειῶν λαϊκῶν** στρωμάτων. Σὰν ἀποτέλεσμα τούτου πλατειὲς μᾶζες **προσχωροῦν** στὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη ὀργανώνονται τὰ κινήματα ἀντίστασης, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τῶν **κομμουνιστικῶν** κομμάτων. Ἔτσι οἱ μᾶζες ταυτίζονται μὲ τὰ Κ.Κ., τὰ **ὁποῖα πλαταίνουν** μὲ ἀπότομο ρυθμό.

**Αὐτὴ ἡ** παγκόσμια πραγματικότητα, ποὺ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ξαπλωθεῖ **καὶ** στὴν Κύπρο, προκάλεσε ἕνα ἀπότομο πλάταιμά στὸ **λαϊκὸ κίνημα, μὲ ἀποτέλεσμα** τὸ τεράστιο πλάταιμα τοῦ ΑΚΕΛ, ποὺ δημιούργησε τὴν **ἀντίφαση** ἀνάμεσα στὸ ΚΚΚ καὶ στὸ ΑΚΕΛ, ποὺ βρῆκε τὴν **ἔκφρασή της** στὸ πρόβλημα τῆς συνύπαρξης καὶ τοῦ μέλλοντος **τῶν δύο κομμάτων**.

Σ αὐτὴν τὴν ἐποχὴ πού ἡ πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου καλύπτεται ἀπὸ τὸ λαϊκὸ κίνημα μὲ πολιτικὸ φορέα τὸ ΑΚΕΛ καὶ ἡ ντόπια ἄρχουσα τάξη δὲν τολμᾶ νὰ ἐμφανιστεῖ, ὁ ἐγγλέζικος ἰμπεριαλισμὸς προκηρύσσει δημοτικὲς ἐκλογὲς ὑποχρεώνοντας ἔτσι ὅλες τὶς ντόπιες ἀντιδραστικὲς δυνάμεις νὰ ἀντιπαραταχθοῦν στὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ νὰ βροῦν τὴ δική τους πολιτικὴ ἔκφραση στὸ Κυπριακὸ Ἐθνικὸ Κόμμα (ΚΕΚ) καὶ σὲ διάφορες προσωπικὲς πολιτικὲς φατρίες. Σ' αὐτὲς τὶς ἐκλογὲς τὸ ΑΚΕΛ κέρδισε μιὰ λαμπρὴ νίκη καταχτώντας τοὺς δήμους τῶν τεσσάρων, ἀπὸ τὶς ἔξη κυριώτερες πόλεις τῆς Κύπρου (Λευκωσία, Λεμεσός, Ἀμμόχωστος καὶ Λάρνακα) καὶ τὶς μεγαλύτερες κωμοπόλεις τῆς Κύπρου.

Ἡ πάλη γιὰ τὴ συνύπαρξη καὶ τὸ μέλλον τῶν δύο κομμάτων διεξήχθηκε πάνω σὲ δύο γραμμές. Τὴ γραμμὴ τῆς διάλυσης τοῦ ΚΚΚ, σὰν σεχταριστικῆς, πιά, ὁμάδας πού δὲν ἀνταποκρινόταν στὸ πλάτεμα τοῦ κινήματος. Αὐτὴ ἡ γραμμὴ θεωροῦσε τὸ ΑΚΕΛ, σὰν κόμμα τοῦ λαοῦ, πού ἀνταποκρινόταν πλήρως στὶς ἀνάγκες τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ στηριζόταν ἰδιαίτερα στὸ παράδειγμα τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς Εὐρώπης, πού ἀνοίξανε τὶς πόρτες τους σὲ μιὰ ἄνευ προηγουμένου μαζικοποίηση.

Ἡ ἄλλη γραμμὴ ἦταν ἡ γραμμὴ τῆς ἀναγκαιότητας τῆς ὕπαρξης τοῦ ΚΚΚ, γιατὶ ἔβλεπε τὴ μικροαστικὴ σύνθεση τοῦ ΑΚΕΛ καὶ τὸ πλάταιμά του, σὰν κίνδυνο νόθευσης τῆς ἐπαναστατικῆς γραμμῆς καὶ ἔβλεπε τὴν ἀναγκαιότητα ἑνὸς φρουροῦ τῆς σωστῆς πορείας, πού τὸν εὕρισκε στὴν ὕπαρξη τοῦ ΚΚΚ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἀπὸ τὴ θέση τῆς παρανομίας καὶ μὲ τὴ μέθοδο τῆς φράξιας, θὰ καθοδηγοῦσε τὸ ΑΚΕΛ. Δυὸ γραμμὲς ἔξω ἀπὸ τὴν σωστὴ πορεία.

Ὁ λαὸς ἀποτελεῖ πάντα τὸν κύριο ὄγκο τῆς δύναμης τῆς ἐπανάστασης, ἀλλὰ μπορεῖ νἄναι τέτοια δύναμη, μόνο κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἡ ἀντίθεση τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης, ἀποτελεῖ τὴν μόνη ἡγετικὴ δύναμη τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς.

Αὐτὸ καὶ μόνο ἐπιβάλλει στὴν ἐργατικὴ τάξη νἄχει τὴ δική της πολιτικὴ πρωτοπορία, τὸ ἐπαναστατικό της κόμμα, πού, ἐξοπλισμένο μὲ τὴν ἐπαναστατική του θεωρία, γίνεται ἱκανὸ νὰ συνειδητοποιεῖ καὶ νὰ προγραμματίζει τὴν πάλη σὲ ὅλο τὸ προτοὲς τῆς ἐπανάστασης, ὡς τὴν ἀνατροπὴ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος, τὸ πέρασμα καὶ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τὸ πέρασμα στὸν κομμουνισμό. Ποτὲ καὶ ἐφόσον διεξάγεται ἡ ταξικὴ πάλη δὲν μπορεῖ νὰ καθοδηγεῖ τὸν ἀγώνα γιὰ ἀλλαγὴ ἕνα κόμμα ὅλου τοῦ λαοῦ καὶ πολὺ περισσότερο, ὅταν ὁ λαὸς εἶναι στὴ μεγάλη του πλειοψηφία μεσαῖα καὶ μικροαστικὰ στρώματα.

Ἡ σωστὴ πορεία ΤΟΤΕ, ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ἐπιτάσσει: Ἡ ἐργατικὴ τάξη νὰ ὀργανώνει τὴ δική της πολιτικὴ πρωτοπορία, τὸ Κόμμα της. Νἄχει τὴ δική της ξεκαθαρισμένη ἐπαναστατικὴ κοσμοαντίληψη καὶ μὲ τὸ σωστὸ πρόγραμμα, τὴ σωστὴ στρατηγικὴ καὶ ταχτικὴ νὰ σφυρηλατεῖ μιὰ στενὴ συμμαχία μὲ τὰ λαϊκὰ στρώματα, πού μποροῦν νὰ μποῦν στὴν πάλη στὸ δοσμένο στάδιο, ὀργανώνοντας αὐτὲς τὶς δυνάμεις στὸ λαϊκὸ μέτωπο πάλης, γύρω ἀπὸ τὸ ἐπιβαλλόμενο ἀπὸ τὴν πραγματικότητα μίνιμουμ πρόγραμμα.

Σωστὸ ἀντίκρυσμα τῆς τοπικῆς πραγματικότητας ἐπέβαλλε τὴν νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΚ ἀφοῦ οἱ συνθῆκες τὸ ἐπέτρεπαν καὶ τὸ σφιχτοδέσιμο του μέσα στὶς νέες συνθῆκες. Τὸν μετασχηματισμὸ τοῦ ΑΚΕΛ σὲ μιὰ μετωπικὴ ὀργάνωση τῶν λαϊκῶν δυνάμεων πού θὰ δέχονταν τὸ μίνιμουμ πρόγραμμα ταξικῆς πάλης, πού ἐπέβαλλε ἡ πραγματικότητα. Ἔτσι, ὄχι μόνο δὲν θὰ ὑπῆρχε πρόβλημα συνύπαρξης καὶ μελλοντικῆς πορείας τῶν δύο κομμάτων, μὰ ἀντίθετα θὰ ἐπικρατοῦσε μιὰ σωστὴ ὀργανωτικὴ δομὴ στὸ κίνημα, πού θὰ δυνάμωνε τὴν πάλη καὶ τὸ ἴδιο τὸ κίνημα γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στόχων του.

Ἡ πάλη τῶν δυὸ γραμμῶν, κάτω ἀπὸ τὴ θεωρητικὴ καὶ πραχτικὴ ἀδυναμία τῆς προλεταριακῆς ὁμάδας, πού ὑποστήριζε τὴ δεύτερη γραμμή, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἐπικράτηση τῆς ρεφορμιστικῆς γραμμῆς, πού τὴν ἐκπροσωποῦσε ἡ μικροαστικὴ διανοουμενίστικη ὁμάδα τοῦ ΚΚΚ καὶ τοῦ ΑΚΕΛ. Ἔτσι, τὸν Νιόβρη τοῦ 1944, ὀργανώθηκε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα στελεχῶν τοῦ Κόμματος μιὰ ἔχτακτη συνδιάσκεψη παρὰ τὴν ἄρνηση τῆς Κ.Ε. στὴν ὁποία τέθηκε ζήτημα μομφῆς στὴν Κ.Ε. καί, εἰδικώτερα, στὸν Γ.Γ. πού δούλεψε σκόπιμα γιὰ νὰ δημιουργήσει καὶ δημιούργησε τετελεσμένα γεγονότα γιὰ τὴν διάλυση τοῦ ΚΚΚ. Ἡ συνδιάσκεψη, ἀφοῦ διαπίστωσε ὅτι ἡ διάλυση τοῦ ΚΚΚ ἦταν ἤδη μιὰ πραγματικότητα, κήρυξε καὶ ἐπίσημα τὴ διάλυση του, ἀφοῦ ἔκανε μιὰ τελευταία ἀνακατάταξη στελεχῶν τοῦ ΑΚΕΛ γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς προλεταριακῆς γραμμῆς σ' αὐτό.

Ἡ ἐπικράτηση τῆς ρεφορμιστικῆς γραμμῆς, ἡ διάλυση τοῦ ΚΚΚ καὶ ἡ ἐπικράτηση τοῦ ΑΚΕΛ, σὰν τοῦ μόνου κόμματος καὶ μάλιστα μὲ τὸν χαρακτήρα κόμματος τοῦ λαοῦ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ὁδηγήσει τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὸ λαϊκὸ κίνημα σὲ μιὰ λαθεμένη πορεία.

Ἡ ὁριστικὴ ἐπικράτηση καὶ ἡ πάρα πέρα ἀνάπτυξη αὐτῆς τῆς λαθεμένης πορείας σὲ ἀνοιχτὰ προδοτικὴ πορεία ὑποβοηθήθηκε καὶ ἀπὸ βαθειὲς ἱστορικές, οἰκονομικὲς ἀλλαγές, ὅπως τὴν ἐκβιομηχάνηση τῆς

Αὐτὸ γιατὶ στηρίχτηκε στὶς οἰκονομικὲς δυνατότητες ποὔδωσε ἡ ἐπένδυση τεραστίων κεφαλαίων γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν βάσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Αὐτὴ ἡ ἐκβιομηχάνηση ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν γεωργία χιλιάδες ἐργατικὸ δυναμικὸ πού κατέβηκε στὶς πόλεις γιὰ δουλειά, χωρὶς νὰ χάσει τὸ εἰσόδημά του ἀπὸ τὴν γεωργία. Αὐτὸ τὸ ἐργατικὸ δυναμικὸ ἀπορροφήθηκε ἀπὸ τὴν νεοΐδρυτη καὶ ἀναπτυσσόμενη ἐλαφρὰ βιομηχανία, μὲ τρόπο πού οἱ ἐργάτες βιομηχανίας καὶ οἰκοδομῶν νὰ τριπλασιαστοῦν σὲ μιὰ δεκαετία καὶ ὁ γενικὸς δείχτης ἐργατῶν στὸ σύνολο τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ νὰ ἀνέβει ἀπὸ τὸ 10% τοῦ 1945 σὲ 45% τὸ 1955. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς δημιούργησε ἕνα στρῶμα ἐργατοαγροτῶν πού ἐξασφάλιζε ἕνα διπλὸ εἰσόδημα καὶ πού ἀποτελοῦσε τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀλλοίωσε, ὅπως ἦταν φυσικό, τὴ θέση καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ συνειδητοποιημένου προλεταριάτου, γιατί, στὶς νέες συνθῆκες, σὰν εἰδικευμένο προσωπικό, ἔμπαινε στὴ διεύθυνση τῆς παραγωγῆς. Αὐτὲς οἱ ἀλλαγές, μαζὶ μὲ τὴν πλήρη ἀπασχόληση καὶ τὸ βελτιωμένο βιοτικὸ ἐπίπεδο, ἄμβλυναν τὴν ἐπαναστατικότητα τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τσάκισαν καὶ τὴν ἐπαγρύπνησή της γιὰ τὴ διατήρηση τῆς σωστῆς ἐπαναστατικῆς γραμμῆς, δίνοντας ὅλες τὶς εὐκαιρίες γιὰ τὴν ἄνθιση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ρεφορμισμοῦ. Ἀκόμα ὑποβοηθήθηκε ἀπὸ βαθειὲς ἐξωτερικὲς οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς ἀλλαγές, ποὺ συντελέστηκαν στὴν πρώτη μεταπολεμικὴ δεκαετία καὶ ποὺ ἐπιστέγασμα τους ἦταν ἡ ἐπικράτηση τῆς ρεφορμιστικῆς γραμμῆς στὸ ΚΚΣΕ μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Στάλιν. Αὐτὸ ἐπισφράγισε καὶ στέριωσε τὴ ρεφορμιστικὴ γραμμὴ στὰ Κ.Κ. στὶς Σοσιαλιστικὲς δημοκρατίες τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ καὶ στὶς χῶρες τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τοὺς ἐξασφάλισε πάρα πέρα ζωὴ καὶ ἀνάπτυξη σὲ βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ ἀντιϊμπεριαλιστικοῦ κινήματος.

## ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΛΑΘΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Σημειώνοντας τοὺς βασικοὺς σταθμοὺς τῶν σφαλμάτων τοῦ ΑΚΕΛ σ' ὅλη αὐτὴ τὴ μακρυνὴ πορεία, ἀπὸ τὴν ἵδρυσή του μέχρι σήμερα, πρέπει νὰ σταθοῦμε :

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1945. Τὸ 1945 οἱ Ἄγγλοι καταχτητὲς πιεζόμενοι ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἀποφασιστικὴ πάλη τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀποφάσισαν νὰ ξαναφέρουν στὸ πολιτικὸ προσκήνιο τὴν ἐκκλησία μὲ τὸ φεουδαρχικὸ προνόμιο τοῦ ἐθνάρχη ἀρχιεπισκόπου. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἔδιναν τὴν εὐκαιρία στὶς ἀντιλαϊκὲς δυνάμεις τῆς ντόπιας ἄρχουσας τάξης, νὰ συσπειρωθοῦν γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, σὰν ἡγετικὸ - ἐθνικὸ πόλο καὶ σὰν τὸν καλύτερο τρόπο γιὰ νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη τὴν ἡγεσία τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα, καί, γενικά, τὴν ἡγεσία τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, παρόλον ὅτι διάθετε, τὴν δύναμη νὰ ἀφαιρέσει ἀπὸ τὶς ἀρχιεπισκοπικὲς ἐκλογὲς τὸν πολιτικὸ χαρακτήρα, νὰ τὶς περιορίσει στὸν θρησκευτικὸ τομέα καὶ νὰ ἀποκλείσει τὴν ἐκκλησία ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ζωή, ἀντίθετα ὑποστήριξε τὶς ἀρχιεπισκοπικὲς ἐκλογές, ἀνέβασε στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο, μὲ τὶς δικές της δυνάμεις, τὸν ἀρχιεπίσκοπο Λεόντιο, χωρὶς νὰ ὑποψιαστεῖ κἂν ὅτι αὐτὸ ἀποτελοῦσε φοβερὴ πανίδα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ντόπιας ἄρχουσας τάξης, ἐπικυρώνοντας ἔτσι τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ἐκκλησίας, ἑνὸς καθαρὰ φεουδαρχικοῦ ἀντιλαϊκοῦ κατάλειπου, στὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ. Ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμο ἔμπαινε ζήτημα μπροστὰ στὴν ἐργατικὴ τάξη τὸ ἐπιταχτικὸ χρέος νὰ ἀνεβάσει τὸν λαϊκὸ ἀγώνα σὲ πιὸ ψηλὸ μαχητικὸ ἐπίπεδο, τὴν πάλη γιὰ ἐθνικὴ λεφτεριά, βάζοντας σὰν ἄμεση διεκδίκηση τὴν ἀποχώρηση τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τὴν Κύπρο. Ἐκπληρώνοντας αὐτὸ τὸ χρέος, ἡ ἐργατικὴ τάξη ἄρχισε νὰ συγκρούεται σὲ διαδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ καταχτητῆ. Σ' αὐτὲς τὶς στιγμὲς καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποκατάσταση ἐπαφῶν καὶ συνεργασίας μὲ τὸ Κ.Κ. Ἀγγλίας, ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ ζητᾶ τὴν συμπαράσταση καὶ ὑποστήριξη τοῦ Κ.Κ. Ἀγγλίας. Τὸ Κ.Κ. Ἀγγλίας ἀπαντᾶ, πὼς μπορεῖ νὰ προσφέρει βοήθεια, ἂν ὁ ἀγώνας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ κρατηθεῖ στὸ εἰρηνικὸ ἐπίπεδο, δηλαδὴ ἂν ἀποφεύγει τὶς βίαιες πράξεις καὶ τὶς μαχητικὲς συγκρούσεις. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ ἀποδεχόμενη αὐτὴν τὴν μορφὴ ἀγώνα εἰσήγαγε στὴν οὐσία τὸ ἔμβρυο τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, ποὺ ἤδη ἀναπτυσσόταν, κύρια στὰ Κ.Κ. τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας.



ΜΙΑ ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΗ. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, τὸ 1948, υἱοθέτησε τὸ σύνθημα «Ἕνωση καὶ μόνο Ἕνωση, σήμερα καὶ ὄχι αὔριο, μὲ ὁποιαδήποτε Ἑλληνικὴ κυβέρνηση», ποὺ εἰσήγαγε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, σὲ στιγμές, ποὺ τὸ λαϊκὸ κίνημα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ ΚΚΕ, βρισκόταν σ' ἔνοπλη πάλη καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐπικράτησής του, σύμφωνα μὲ τὴν ἐκτίμηση τῆς ἡγεσίας τοῦ ἀγώνα, βρισκόταν πολὺ κοντά. Αὐτὸ τὸ σύνθημα σήμαινε ἄμεση δράση ἐνάντια στὸν κατακτητή, γιὰ τὴν πραγματοποίησή του. Στὴν οὐσία, σήμαινε μαχητικὴ μορφὴ πάλης, ὡς τὴν ἔνοπλη σύγκρουση.

Ἐνῶ ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, ἀπὸ τὴν μιά, υἱοθέτησε καὶ ἐπροπαγάνδιζε μὲ ὅλα τὰ μέσα αὐτὸ τὸ σύνθημα, παράμενε ἀπὸ τὴν ἄλλη προσκολλημένη στὴν γραμμὴ τῆς εἰρηνικῆς πάλης, τόσο θεωρητικά, ὅσο καὶ πραχτικά, καὶ καμμιὰ προετοιμασία γιὰ ἀγώνα δὲν ἔκαμνε. Αὐτὴ ἡ ἀντίφαση, στὴν ὁποία ὡδήγησε ἡ ἡγεσία τὸ κίνημα, ἦταν καταλυτικὴ καὶ ἐπιζήμια.

## Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΑΝ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΕ ΕΚΦΡΑΣΤΗ ΤΟ ΕΘΝΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἀρχιεπισκόπου σὰν ἐθνάρχη καὶ τοῦ ἐθναρχικοῦ συμβουλίου, σὰν τῆς ἐπίσημης πιὰ ἐθνικῆς ἡγεσίας — ἡγεσία ποὺ ἐκπροσωποῦσε καθαρὰ τὶς δυνάμεις καὶ τὴν πολιτικὴ τῆς ἄρχουσας ἐκμεταλλεύτριας τάξης — παράδωνε ὁλοκληρωτικὰ καὶ μὲ τὸν πιὸ ἐπίσημο τρόπο, τὴν ἡγεσία τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα στὴν ἐκκλησία καὶ στὴν ἀστικὴ τάξη, ποὺ ἀπὸ καιρό, εἶχε ταυτίσει τὰ συμφέροντά της ἀπόλυτα μὲ τὸν ξένο καταχτητή.

## Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΕΟΚΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Τὰ δυὸ πιὸ πάνω σφάλματα, δηλαδὴ ἡ καταλυτικὴ ἀντίφαση καὶ ἡ ἀναγνώριση τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐμπορομεσίτικης καὶ νεοβιομηχανικῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης, σὰν ἡγεσίας τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα, ἦσαν ἀπὸ τοὺς κύριους συντελεστές, ποὺ ἐπέτρεψαν νὰ δημιουργηθεῖ τὸ κίνημα τῆς ΕΟΚΑ. Αὐτὸ τὸ κίνημα δὲν μποροῦσε νὰ ἔχει ἐθνικοαπελευθερωτικὸ χαρακτήρα, οὔτε νὰ ὁδηγήσει στὴν πραγματικὴ ἀπελευθέρωση, γιατὶ ἦταν κάτω ἀπὸ τὴν πολιτικὴ καθοδήγηση τῆς ἀστι-

κῆς καὶ νεοβιομηχανικῆς τάξης, ποὺ εἶχε, πρὸ πολλοῦ, ταυτίσει τὰ συμφέροντά της μὲ τὸν ἴδιο τὸν ἐχθρό, καὶ τὴν στρατιωτικὴ καθοδήγηση τῶν Ἀμερικάνων, μέσῳ τῶν πραχτορικῶν τους δυνάμεων στὴν Ἑλλάδα μὲ ὄργανο τὸν Γρίβα.

Ὁ ἀγώνας αὐτὸς ἦταν ἀντεπαναστατικὸς καὶ ἀντιλαϊκός, γιατὶ εἶχε σὰν κύριο στόχο νὰ ἀποτρέψει ἕνα ἔνοπλο ἀπελευθερωτικὸ ἀγώνα, κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, ποὺ ἀποτελοῦσε κίνδυνο γιὰ τὴν ξενόδουλη ἀστικὴ τάξη καὶ τὸν καταχτητὴ καὶ ποὺ ὑπῆρχε στὸ σύνθημα ἄμεσης δράσης «Ἕνωση καὶ μόνο ἕνωση, σήμερα καὶ ὄχι αὔριο, μὲ ὁποιαδήποτε Ἑλληνικὴ κυβέρνηση». Ἐπεδίωκε ἀκόμα ὁ ἀγώνας τῆς ΕΟΚΑ νὰ ἀπομονώσει καὶ νὰ χτυπήσει τὴν ἐργατικὴ τάξη. Αὐτὸ φαίνεται στὸ ὅτι τὸ κίνημα τῆς ΕΟΚΑ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοποθετήθηκε ἀντικομμουνιστικὰ καὶ ζήτησε ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὲς νὰ μείνουν μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἀγώνα.

Αὐτὸ τὸ κίνημα δὲν μποροῦσε νὰ ἔχει ἐθνικοαπελευθερωτικὸ χαραχτήρα, ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι οἱ δυνάμεις ποὺ τὸ καθοδηγοῦσαν, πολιτικὰ καὶ στρατιωτικά, εἰσῆγαν μέσα του τὶς ἀντιθέσεις τοῦ Ἐγγλέζικου καὶ τοῦ Ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ στὴν οὐσία μεταβαλλόταν σὲ μιὰ στρατιωτικὴ κίνηση τῶν Ἀμερικάνων γιὰ νὰ πετύχουν παραχωρήσεις ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους στὸ νησί.

Τὸ γεγονὸς ὅμως, ὅτι τὸ κίνημα διεξαγόταν κάτω ἀπὸ τὰ συνθήματα, «νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ τὴν Κύπρο» καὶ «Ἕνωση μὲ τὴν Ἑλλάδα», καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ χτύπημα στρεφόταν ἐνάντια στὸν καταχτητή, ἦταν φυσικὸ νὰ συγκινήσει τὸν λαό, ποὺ τὸ υἱοθέτησε καὶ τὸ ὑποστήριξε σὰν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα.

Τὸ ΑΚΕΛ, ἀντὶ νὰ δεῖ αὐτὴ τὴν στιγμή, σὰν τὴν πιὸ κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ τὴν ὑλοποίηση τοῦ συνθήματος «Ἕνωση καὶ μόνο Ἕνωση» καὶ σὰν μιὰ λαμπρὴ εὐκαιρία γιὰ νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴν ἀντίφαση στὴν ὁποία εἶχε πέσει, ρίχνοντας ὅλες τὶς δυνάμεις του στὸν ἀγώνα καὶ ἀποσπώντας, μὲ τὴν ἀγωνιστικὴ του συνέπεια καὶ μαχητικότητα, τὴν ἡγεσία τοῦ ἀγώνα, γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσει σωστὰ στὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, ἀντιτάχθηκε σ' αὐτὸ τὸν ἀγώνα. Τὸ ΑΚΕΛ ἀντιπαράταξε στὸν ἀγώνα αὐτὸ τὴν εἰρηνικὴ γραμμὴ στηρίζοντάς την στὴν στρατιωτικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στὸ ὅτι ἦταν μιὰ παγίδα, στημένη ἀπὸ τὶς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις γιὰ τὸ τσάκκισμα τῶν δυνάμεων τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Αὐτὴ ἡ ἀντιλαϊκὴ - ἀντεπαναστατικὴ στάση, ἀπὸ τὴν μιὰ ἀπομόνωσε τὶς ὀργανωμένες δυνάμεις τῆς ἐργατικῆς τάξης ἀπὸ τὸν λαὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄφησε ἐλεύθερη τὴν ἀστικὴ τάξη καὶ τοὺς Ἀγγλοαμερικάνους ἰμπεριαλιστὲς νὰ ὁδηγήσουν ὅπου καὶ ὅπως ἤθελαν τὸ κίνημα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φτάσουμε στὶς συμφωνίες Ζυρίχης — Λονδίνου.

## ΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ

Τὴν στιγμὴ ποὺ ἕνας συμβιβασμὸς ἀνάμεσα στὶς ἀντιθέσεις τοῦ Ἐγγλέζικου καὶ τοῦ Ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ παρουσιαζόταν πραγματοποιήσιμος, ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ ἐξευρεθεῖ τρόπος παραμερισμοῦ



τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα ἀπὸ τὸν ἀγώνα, γιὰ νὰ μπορέσει ἔτσι ἡ ἀστικὴ τάξη νὰ μανουβράρει γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ συμβιβασμοῦ. Μπροστὰ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνάγκη ἡ ἀστικὴ τάξη πρόβαλε τὸ σύνθημα «Εἷς καὶ μόνος» παρουσιάζοντας τὸν Μακάριο σὰν τὸν μόνο ἱκανὸ νὰ λύσει τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ σωστὰ ἀντέδρασε σ' αὐτὸ τὸ σύνθημα. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ μερικὰ δολοφονικὰ χτυπήματα τῆς ΕΟΚΑ σὲ ἁπλοὺς ἐργάτες, πανικοβλημένη μέσα ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση, ὑποχώρησε καὶ προσυπόγραψε τὸ «εἷς καὶ μόνος» δίνοντας τὸ ἐλεύθερο στὴν ἀστικὴ τάξη καὶ στὸν ἰμπεριαλισμὸ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὸν συμβιβασμό, υἱοθετώντας τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀγώνα ἡγεσίας καὶ ὄχι τοῦ ἀγώνα τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

## ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΖΥΡΙΧΗΣ — ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἔκφραση αὐτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ ὑπῆρξαν οἱ γνωστὲς συμφωνίες τῆς Ζυρίχης — Λονδίνου, ποὺ ξεστράτησαν τὸ Κυπριακὸ πρόβλημα ἀπὸ τὴν φυσική του πορεία, στήσανε ἕνα πλαστό, χωρὶς ἐθνικὸ χαραχτήρα κράτος, πού, σὰν ἀποτέλεσμα ἑνὸς συμβιβασμοῦ, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ὁδηγήσει σὲ μιὰ πορεία συνεχῶν συμβιβασμῶν μὲ τελικὸ ἀποτέλεσμα τὴν ὁλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου μας.

Ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ, κάτω ἀπὸ τὴν νέα πραγματικότητα, ποὺ δημιούργησε αὐτὸς ὁ συμβιβασμός, στὴν προσπάθειά της νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση καὶ νὰ τοποθετηθεῖ στὴ νέα πραγματικότητα, πάντοτε μέσα στὸ πνεῦμα τῆς ὑποδούλωσης τῆς ἐργατικῆς τάξης στὴν κεφαλαιοκρατία, πέφτει σὲ μιὰ σειρὰ ἀντιφάσεις, ὅπως :

α) Ἀπὸ τὴν μιὰ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ὑπογραφὴ τῶν συμφωνιῶν στὴν συμβουλευτικὴ σύσκεψη τοῦ Λονδίνου, ποὺ κάλεσε ὁ Μακάριος, ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴν ἴδια στιγμή, δηλώνει στὴ σύσκεψη : «Μακαριώτατε, προχωρᾶτε στὴν ὑπογραφὴ τῶν συμφωνιῶν καὶ νἆστε βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ ἀντιδράσουμε».

β) Ἀπὸ τὴν μιὰ ὑποδέχεται τὸν Μακάριο, σὰν νικητὴ καὶ σωτῆρα καὶ ἐπικροτεῖ τὸ «Νενικήκαμεν», βγαίνει μάλιστα πρώτη σὲ μιὰ πλατειὰ ἐκστρατεία διαφώτησης τοῦ λαοῦ, γιὰ τὰ «θετικὰ» τῆς Ζυρίχης, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη συμπράττει μὲ ἄλλες δυνάμεις στὸ ἀντιζυριχικὸ μέτωπο ἐνάντια στὸν Μακάριο, στὶς πρῶτες προεδρικὲς ἐκλογές.

γ) Ἐνῶ ἀγωνίζεται σὰν ἡ κύρια δύναμη τοῦ ἀντιζυριχικοῦ μετώπου ἐνάντια στὴν ἐκλογὴ τοῦ Μακαρίου καὶ ἐνῶ τὸ ἀντιζυριχικὸ μέτωπο μέσα σὲ δύσκολες συνθῆκες καὶ ἄνιση πάλη κερδίζει σημαντικὸ ἀριθμὸ ψήφων (33%), ἀμέσως μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα (τὴν ἑπόμενη μέρα), ἐγκαταλείπει τὶς δυνάμεις τοῦ μετώπου, συγχαίρει τὸν Μακάριο γιὰ τὴν ἐπιτυχία του καὶ διαπραγματεύεται τὴν συμμετοχή της στὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Μακαρίου γιὰ τὶς ἐκλογὲς τὶς πρώτης Ζυριχικῆς Βουλῆς, χωρὶς κἂν νὰ δικαιολογήσει μὲ ὁποιαδήποτε ἀνακοίνωση αὐτὴ τὴν ἀπότομη στροφή. Δέχεται τὴν συμμετοχή της, μὲ πέντε ἕδρες στὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Μακαρίου, ὑποτασσόμενη πλήρως στὸ πρόγραμμα τοῦ Μακαρίου καὶ τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης, χωρὶς νὰ προβάλει κἂν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης.

'Από τότε ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ ὑποδουλώνεται πλήρως στον Μακάριο καὶ στὴν ξενόδουλη κεφαλαιοκρατικὴ τάξη καὶ γίνεται ἡ οὐρὰ καὶ ὁ κύριος στυλοβάτης τῆς προδοτικῆς, συμβιβαστικῆς πορείας.

'Εξαιτίας αὐτῆς τῆς μακρᾶς σειρᾶς λαθῶν, μιᾶς ρεφορμιστικῆς γραμμῆς καὶ μέσα στὶς συνθῆκες ποὺ ἀναφέραμε, ἡ ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ ὁλοκλήρωνε μιὰ πορεία ἀνοιχτῆς προδοσίας ποὺ ἐκφράζεται στὰ πιὸ κάτω :

α) Πρόδωσε τὸ ἐργατικὸ κίνημα καὶ τὸν ταξικὸ ἀγώνα. Έγκατάλειψε τὴν ἡγεσία τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα καὶ ὑπόταξε τὸ ἐργατικὸ κίνημα στὴν ὑπηρεσία τῆς ντόπιας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης, τῆς φεουδαλικῆς ἐκκλησίας καὶ στὰ συμφέροντα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

β) 'Αφόπλισε τὴν ἐργατικὴ τάξη ἀπὸ τὴν Μαρξιστικὴ - Λενινιστική, ἐπαναστατικὴ θεωρία καὶ τὴν ὡδήγησε στὴν ρεφορμιστικὴ συνείδηση γιὰ εἰρηνικὸ πέρασμα στὸν σοσιαλισμό, κάνοντάς την ἐξάρτημα τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ καὶ ὑπηρετώντας ἔτσι τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν μακροζωΐα τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος.

γ) 'Αποδιοργάνωσε τὶς δυνάμεις τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ εὐνούχισε τὴν ἐπαναστατικότητά της. Διάφθιρε τὴν ταξική της συνείδηση κάμνοντας την ἔτσι παθητικὸ θεατὴ καὶ ὑποστηριχτὴ τῆς ἀντεθνικῆς, προδοτικῆς πορείας τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης, ποὺ μᾶς ὡδήγησε μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια στὴν ὀλέθρια καταστροφή.

δ) Μετάμόρφωσε τὸν ὀργανωτικὸ χαραχτήρα τοῦ κόμματος σὲ χαραχτήρα ἀστικοῦ κόμματος, μὲ κύριο γνώρισμα τὴν γραφειοκρατία καὶ τὸν καιροσκοπισμό, ποὺ τὴν στήριξε σὲ μιὰ σειρὰ οἰκονομικὲς βάσεις πρὸς τὸ συμφέρο μιᾶς ἡγετικῆς κάστας. Μὲ ὅλα αὐτὰ κατάπνιξε κάθε δυνατότητα κριτικῆς ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις βάσης, κάθε δυνατότητα πάλης ἰδεῶν μέσα στὸ κόμμα καί, προπαντός, κάθε δυνατότητα ἀνανέωσης τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος, ἀποδείχνοντας ἔτσι, πὼς ἀπόκλεισε κάθε περιθώριο θεραπείας του.

ε) Μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ὑποταγῆς στὴν κεφαλαιοκρατία σταμάτησε ὅλους τοὺς ταξικοὺς ἀγῶνες, ἀκόμα καὶ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτιᾶς καὶ τῶν ἐργαζομένων μὲ τὴν δικαιολογία τῆς ἑνότητας.

στ) 'Ανέχτηκε τὴν παραχώρηση μέρους τῆς Κύπρου σὰν ἰδιοχτησίας τοῦ 'Αγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τὴν διατήρηση καὶ ἀνάπτυξη στρατιωτικῶν βάσεων, χωρὶς κανένα οὐσιαστικὸ ἀγώνα καὶ χωρὶς νὰ θέσει ποτὲ ἄμεσα τὸ ζήτημα τῆς διάλυσης τῶν 'Εγγλέζικων βάσεων. 'Αντίθετα κάτω μάλιστα ἀπὸ τὰ μάτια της, οἱ βάσεις αὐτὲς μπῆκαν μὲ τὸν καιρὸ στὴν ὑπηρεσία τοῦ ΝΑΤΟ μὲ τὴν στάθμευση καὶ παρουσία 'Αμερικάνικων ἀεροπλάνων ἐξοπλισμένων μὲ ἀτομικὲς βόμβες.

ζ) Χωρὶς καμμιὰ ἀντίδραση ἀνέχτηκε τὴν γέννηση καὶ τὴν ἀνάπτυξη ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ παραγόντων ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγοῦσαν καὶ μᾶς ὁδήγησαν, μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια στὸ πραξικόπημα καὶ τὴν εἰσβολή. Τὴν καλλιέργεια καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς σωβινιστικῆς ἀντίθεσης καὶ σύγκρουσης, μεταξὺ 'Ελληνοκυπρίων καὶ Τουρκοκυπρίων κεφαλαιοκρατῶν, ποὺ ἐπέβαλαν καὶ στὸν λαό, μὲ τὴν δημιουργία τουρκοκυπριακῶν θυλάκων, πράσινων γραμμῶν καὶ ξεχωριστῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Τὴν εἴσοδο Νατοϊκῶν δυνάμεων στὴν Κύπρο, οἱ ὁποῖες μπῆκαν στὸ νησὶ καμουφλαρισμένες κάτω ἀπὸ τὴν μορφὴ 'Ελληνικοῦ καὶ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Τὴν ἀναγνώριση καὶ στενὴ συνεργασία τῆς Κυπριακῆς κυβέρνησης μὲ τὴν 'Αμερικανόδουλη 'Ελληνικὴ Χούντα. Τὴν φασιστικοποίηση τῆς ἐθνικῆς μας φρουρᾶς, καὶ τὸ πέρασμά της στὰ χέρια τῆς Χούντας. Τὴν κάθοδο τοῦ Γρίβα στὸ νησί, τὴν δημιουργία, τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἐγκληματικὴ δράση τῆς ΕΟΚΑ Β', σὰν ἑνὸς καθαροῦ ὀργάνου προαγωγῆς τῶν συμφερόντων καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ 'Αμερικάνικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στὴν Κύπρο. "Ολα αὐτὰ ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ὁ λαός μας εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ τὰ ἀνατρέψει κάτω ἀπὸ μιὰ σωστὴ καθοδήγηση μὲ συγκεκριμένες καὶ μαχητικὲς λαϊκὲς κινητοποιήσεις. 'Η ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ ὅμως ἀπότρεψε αὐτὴ τὴν δυνατότητα, μὲ τὸ νὰ περιοριστεῖ σὲ μιὰ προσπάθεια «δημιουργικῆς κριτικῆς» μὲ τὴν ἐφημερίδα καὶ τὶς προσωπικὲς συναντήσεις μὲ τὸν Μακάριο, ἀντὶ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῶν πιὸ πάνω. Μεταπραξικοπηματικά, στάθηκε ὁ κύριος στηλοβάτης τῆς κεφαλαιοκρατίας στὴν προδοτική της πορεία γιὰ τὸν διαμελισμὸ τῆς Κυπρου καὶ γιὰ τὸ χτύπημα τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῶν καταχτήσεων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ, στὴν συντονισμένη δράση τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης στὸ ἐθνικὸ συμβούλιο.



Μὲ ὅλα αὐτὰ τὸ ΑΚΕΛ ἀποδείχτηκε καὶ στὴν πράξη, ἀνίκανο νὰ συνεχίσει τὴν ἐπαναστατικὴ παράδοση καὶ τὸν ἱστορικὸ ρόλο τοῦ ΚΚΚ.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν προδοτικὴ πορεία τῆς ρεφορμιστικῆς ἡγεσίας τοῦ ΑΚΕΛ καὶ μέσα στὶς δύσκολες αὐτὲς συνθῆκες, γιὰ τὸ ἀνέβασμα τῆς ἐπαναστατικότητας τῆς ἐργατικῆς τάξης, ποτὲ δὲν σίγησε ἡ φωνὴ τῆς ἐπανάστασης. Τέτοιες φωνὲς ἀκούστηκαν :

'Ενάντια στὴ συμμετοχὴ τοῦ κόμματος στὶς ἀρχιεπισκοπικὲς ἐκλογές.

'Ενάντια στὴ γραμμὴ τῆς εἰρηνικῆς πάλης.

'Ενάντια στὴν καταλυτικὴ ἀντίφαση τῆς ἡγεσίας τοῦ ΑΚΕΛ.

'Ενάντια στὴν ρεβιζιονιστικὴ στροφὴ τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης καὶ τὴν καταδίκη τοῦ Στάλιν, μετὰ τὸν θάνατό του, ἀπὸ τοὺς ρεβιζιονιστές.

'Ενάντια στὴν ἀναγνώριση τοῦ ἐθναρχικοῦ συμβουλίου.

'Ενάντια στὴν ἀποχὴ ἀπὸ τὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα τοῦ 1955.

'Ενάντια στὸ «Εἷς καὶ μόνος».

"Ολες αὐτὲς οἱ δυνάμεις ἐκφράστηκαν ὀργανωμενες στὸ ἀντιζυριχικὸ μέτωπο καὶ ἀγωνίστηκαν ἐνάντια σ' ὅλους τοὺς συμβιβασμούς, μέχρι τὸ 1972, ποὺ βρῆκαν τὴν ἔκφρασή τους, στὴν ὀργάνωση τῶν «Μαρξιστῶν - Λενινιστῶν τῆς Κύπρου» ποὺ μέσα ἀπὸ τρομερὲς ἀδυναμίες, πρόβαλε τὴ σωστὴ γραμμὴ καὶ πάλαιψε γιὰ τὸ σωστὸ προσανατολισμὸ τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ λαοῦ.

# ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗ ΠΟΡΕΙΑ

# ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ—ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ Κ.Κ. Κύπρου

Τον Αυγουστο τού 1975 έπειτα απο πρωτοβουλία και ζύμωση τών οργανωμένων Μαρξιστικων Λενινιστικων δυνάμεων συνήλθε η "σύσκεψη Κομμουνιστων" και αφου μελέτησε την ιστορικη πορεια τού εργατικου κινήματος στη Κύπρο, τη Κυπριακη πραγματικότητα όπως διαμορφώθηκε μετα το πραξικόπημα και τη τουρκικη εισβολη, κατάληξε σ'ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης. Ομολογουμένως η εμφάνιση και η δράση τού Κ.Κ.Κύπρου, ήταν η πρώτη υπολογίσημη αντιπαράθεση οργανωμένων επαναστατικων δυνάμεων μετα την "ανεξαρτησία",ενάντια στη ξενόδουλη άρχουσα τάξη και στη ρεφορμιστικη ηγεσία τού ΑΚΕΛ.

Ανεξάρτητα απο τα λάθη του με τα οποία θα ασχοληθούμε πιο κάτω,γενικα η όλη δουλεία που έγινε στη δύχρονη δράση τών προοδευτικων δυνάμεων κατω απο τη καθοδήγηση τού Κ.Κ.Κ τη κρίνουμε σαν θετικη.

## Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ:

Οι θέσεις και η ανάλυση τής ιστορικης πορείας τού εργατικου κινήματος όπως τις ανάλυσε η σύσκεψη Κυπρίων Κομμουνιστων το 1975, μας βρίσκει σύμφωνους. Μοναδικη εξαίρεση τής ανάλυσης είναι τα σημεία που εφάπτονται τού εθνικου ζητήματος "θέμα ένωσης" που στην Οργάνωση μας είναι πρόβλημα ζύμωσης στο οποίο δέν έχουμε καταλήξει.

## ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ Κ.Κ.Κύπρου

Η σύσκεψη Κυπρίων Κομμουνιστων είχε εκλέξει προσωρινη Κ.Ε επανασύστασης που καθήκον της ήταν να προετοιμάσει το έδαφος για να οδηγήσει τες πρωτοποριακες δυνάμεις στο 5º συνέδρειο τού Κ.Κ.Κ.

Στη πορεία όμως,μέσα στη δράση, κάτω απο την απειρία τών στελεχων η προσωρινη Κ.Ε εμφανίζεται σαν Κ.Ε κόμματος.Πιστεύουμε πως αυτο το γεγονος ήταν λάθος αρχης, γιατι η επιτροπη επανασύστασης έξω απο τη γραμμη που τής δόθηκε, είχε προχωρήσει σ'άλλα καθήκοντα,με αποτέλεσμα λίγο μετα την εμφάνιση τού υπο ανασύσταση κόμματος, να εμφανίζεται σαν κόμμα που προήλθε οχι απω συνέδριο .

Πιστεύουμε πως η δημιουργία επαναστατικου κόμματος(μπολσεβίκικου) είναι αποτέλεσμα τής προηγούμενης ζύμωσης και σφυρηλάτησης μέσα στη καθημερινη πραχτικη τών κομμουνιστικων δυνάμεων, το δέσιμο τους με μερίδα τής εργατικης τάξης, ηπλήρης ιδεολογικη ομοιογένεια που θα είναι αποτέλεσμα τής αφομοίωσης τής θεωρίας στη πράξη.



Στη περίπτωση τής"σύσκεψης Κομμουνιστών" εντελως βεβιασμένα μέσα απο την επιθυμία κι όχι μέσα απο τη απο τη διαλεχτικη ανάλυση, βγήκε η λανθασμένη θέση τής επανασύστασης και μάλιστα μέσα σε μικρο χρονικο διάστημα,

Άλλο βασικο και καθοριστικο λάθος στην όλη εμφάνιση τού Κ.Κ.Κ, υπήρξε η λανθασμένη εχτίμηση, σ'ότι αφορα τις προοπτικες ανάπτυξης τής Κυπριακης οικονομίας και ειδικότερα, η θέση -εχτίμηση τής εποχης μετα το πραξικόπημα και την εισβολη, που κατ'αυτην το ανεργειακο πρόβλημα θα επολλαπλασιαζόταν,οι πρόσφυγες θα εξακολουθούσαν να μένουν σε αντίσκηνα,οι μισθοι και τα μεροκάματα θα ελαττώνοντα, με αποτέλεσμα το βιοτικο επίπεδο να πέφτει πολυ χαμηλα .Αυτοι οι παράγοντες θα είχαν άμεσον αντίχτυπο στην επαστατικοποίηση τών μαζων. Οκαθορισμος τού 5º συνεδρίου τού Κ.Κ.Κύπρου σ'ένα χρόνο ,ήταν αποτέλεσμα αυτης τής λανθασμένης εχτίμησης. Γιατι σ'ένα χώρο όπως είναι η Κύπρος, που για ένα μεγάλο χρονικο διάστημα διακρίνουμε ανυπαρξία οποιασδήποτε στοιχειώδους αντιπαράθεσης ακόμη και στα οικονομίστικα αιτήματα τής εργατικη τάξης, όπου το εργατικο κίνημα μέσα σ'ένα μακρόχρονο προτσες, έχει καλουπωθει πλήρως στη ρεβιζιονιστικη γραμμη τής ηγεσίας τού ΑΚΕΛ,που ούτε ενα φασίστικο πραξικόπημα και μια Τούρκικη εισβαλη δεν αρκούσαν για ν'αφυπνιστει η εργατικη τάξη και τα λαϊκα στρώματα, επικράτησε θέση πως μια μερίδα αυτου τού λαου θάταν έτοιμη σ'ένα χρόνο να επανασυστήσει ή να στηρίξει επανασύσταση Κομμουνιστικου Κόμματος.

Στη πορεία τής συγκρότησης του, στο Κόμμα παρατηρήθηκαν μια σειρα λάθη:

- Δεν λειτουργούσαμε κομματικα,δηλαδη μάς διακατήχε μια ταση φιλικου ή ακόμα οικογενειακου στυλ δουλειας,καθαρα φιλελευθερίστικη ταση. Αυτο το στυλ δουλειας άνοιγε τις πόρτες στο φραξιονισμο.

-Η τάση τού απόλυτου εξισωτισμου, στο σημείοα μαλιστα που ο Γ.Γ. να κατεβαίνει στις μάζες και να πουλα έντυπα τού κόμματος.

-Στη ζύμωση μέσα στις μάζες είχαμε κάμει πολυ καλη δουλεια, πάνω απ'τις δυνάμεις μας, με κατάληξη στη προσπάθεια αυτη ,να βγάλουμε τα μέλη μας απτους φυσικους τους χώρους δράσης, απ'το προσωπικο τους περιβάλλο. Επίσης μπροστα στην ανάγκη τής προς τα έξω ζύμωσης, βγάζαμε επιρροες όταν αυτες δεν ήσαν έτοιμες με αποτέλεσμα, πολλες απ'αυτες να αποτραβιούνται,με το μοίρασμα τού πρώτου φυλλαδίου,γιατι δεν ήσαν έτοιμες ν'αμυνθουν στις ποικίλες αντιδράσεις, τών σωμάτων"ασφαλείας" και τής οργανωμένης Ακελικης αντίδρασης.

Με το ρίξιμο τού βάρους στη μαζικη δουλεια, με τον τρόπο που γινόταν,ζήμιωσε ανεπανόρθωτα την εσωτερικη ανάπτυξη τού κόμματος. Αυτη η ταχτικη πιστεύουμε πως ήταν ένας απο τούς βασικους παράγοντες που μας οδήγησαν στην απομόνωση.

-Η έκδοση τού "Κομμουνιστη" σ'ένα χώρο που δεν υπάρχει κοινο ν'απευθυνθει,συνειδητοποιημένοι εργάτες και προοδευτικη διανόηση, που ο λαος δεν μπορούσε να τον παρακολουθήσει, ελάχιστα επρόσφερε.Ενω η έκδοση μιας εφημερίδας που θα καταπιανοταν με καυτα πολιτικα θέματα καθως και με τα άμεσα προβλήματα τών μαζων, θα είχε διαφορετικη ανταπόκριση.

## Πως φτάσαμε στη διάσπαση και τη διάλυση

Είδαμε πιο πάνω πως η επανασύσταση τού Κ.Κ.Κύπρου έγινε πάνω σε λανθασμένη βάση.Εδόσαμε ακόμη τις εχτιμήσεις μας στα καθοριστικα λάθη που μας οδήγησαν στην απομόνωση. Μέσα απο την απομόνωση, στη πρόσπάθεια μας να δούμε τα λάθη μας, τις αδυναμίες να δούμε τι φταίει και δεν πάμε μπροστα, μπήκε εισήγηση για επανεξέταση τής γραμμης, της στρατηγικης και τής ταχτικης.Η εισήγηση έγινε δεχτη απο το κόμμα, επίσης μπήκε εισήγηση πως επειδη θα κατεβουν εισηγήσεις που μπορει να διαφωνουν ρίζικα με την μέχρι σημερα ακολουθητέα ταχτικη να μη λειτουργήσει ο δημοκρατικος συγκεντρωτισμος στις συσκέφεις.

Η τελευταία εισήγηση όταν εγκρίθηκε έβαζε τη βάση για τη διάλυση, γιατι απο τη στιγμη που δεν λειτουογει ο δημοκρατικος συγκεντρωτισμος δε μπορει να υπάρξει ούτε στοιχειώδες συνδικαλιστικη οργάνωση ακόμη. Ετσι όποιος διαφωνούσε για διάφορους λόγους,"έπαιρνε το καπέλλο του κι έφευγε σαν κύριος" χωρις ν' αντιμετωπιστει ανάλογα απ'τις ορφανωμένες δυνάμεις (σωστη γράμμη).

Στη συνέχεια σε μια σειρα συσκέφεων έγινε συζήτηση πάνω στις θεωριτικες μας θέσεις,στη στρατηγικη και τη ταχτικη.

Διαπιστώθηκε πως συμφωνούσαμε στούς στόχους και τη στρατηγικη. Διαφωνήσαμε πανω στην εχτίμηση τού παγκόσμιου κινήματος, όπου η λανθασμένη γράμμη έβαλε θέση που μηδένιζε τη προσφορα και τη δράση τού παγκόσμιου επαναστατικου κινήματος. Σαν βασικη αιτία τής "ανυπαρξίας" τού επαναστατικου κινήματος παγκόσμια, υποστηρίχτηκε ότι φταίει η ταχτικη που ακολουθείται.Η ταχτικη τής προβολης τού μάξιμουμ προγράμματος και τού ξεμασκαρέματος τού ρεβιζιονισμου.

Η εισήγηση που έβαζε η πλευρα τής διάλυσης στηριζόταν πάνω σε μια αναρχοσυνδικαλιστικη δουλεία, να εμφανιζόμαστε δηλαδη , στις μάζες χωρις όνομα, κρίβοντας απ'αυτες τούς πραγματικους μας στόχους,με το δικαιολογητικο τής τεράστιας δύναμης τής αντίδρασης τής ρεφορμιστικης ηγεσίας τού ΑΚΕΛ,πού έχει αλώσει τα πάντα,και ότι με το να ξεμασκαρεύσεις τον σοσιαλιμπεριαλισμο , γίνεται η βασικη αιτία τής απομόνωσης. Δηλαδη μας είπαν πως: για να μείνουμε στο ποτάμι πρέπει να τραβήξουμε προς το ρεύμα.

Με βάση τη πιο πάνω εισήγηση , έπρεπε να διαλυθει το κόμμα και οργανωμένα όλες οι δυνάμεις να περάσουν στη αφάνεια δρόνας απρόσωπα πάνω στο μίνιμουμ πρόγραμμα, κι εδω προσεχτικα να γίνεται ήπια κριτικη στο ΑΚΕΛ. Ησυσπείρωση αυτων τών δυνάμεων να γίνει γύρω απο μια ανώνυμη "αριστερη" εφημερίδα.

Δίπλα απ αυτη την εισήγηση εμφανίστηκε δεύτερη που έβαζε τη θέση να διατηρηθει το κόμμα σα ταμπέλλα που να "φωνάζει" το μάξιμουμ πρόγραμμα ενω οι άλλες δυνάμεις να δουλέφουν με τούς τρόπους που έβαλλε η προηγούμενη εισήγηση. Επίσης βασικος πόλος επιτυχίας τής δεύτερης εισήγησης ήταν η προσπάθεια δημιουργίας μετώπου σ'αυτη τη φάση σαν προϋπόθεση ευνοϊκη για το ανέβασμα τού επαναστατικου κινήματος στη Κύπρο.

Στη συνέχεια κατέβηκε τρίτη εισήγηση που έκφραζε σε γεννικες γραμμες τις σωστες θέσεις. Αυτη αφου έκαμε μια ανάλυση



τής παγκόσμιας πραγματικότητας,αντέκρουσε τη θέση που μηδένιζε τη προσφορα τού παγκόσμιου επαναστατικου κινήματος υποστηρίζοντας πως παρα τις δύσκολες αντικειμενικες συνθήκες που έχει να αντιμετωπίσει σήμμερα: την οργάνωση τού ιμπεριαλισμου για άμυνα μετα τα πρώτα ξαφνιάσματα που δέχτηκε στις περίοδες τών δύο παγκοσμίων πολέμων, τη στροφη προς το καπιταλιστιμο και την εμφάνιση τής Ρωσσίας σαν σοσιαλιμπεριαλιστικη υπερδύναμη και την υποταγη σ'αυτη μιας σειρας απο πρώην λαϊκες δημοκρατίες και μιας σειρας "Κομμουνιστικων" κομμάτων. Εντούτοις η δράση του (επαναστατικου κινήματος) είναι αξιόλογη και η ανάπτυξη του σταθερη σε μια εποχη που δεν υπάρχουν οικονομικες κρίσεις τών παγκοσμίων πολέμων.

Πέρα απ'αυτο η τελευταία εισήγηση αφου ανάλυσε τις αντικειμενικες συνθήκες στη Κύπρο υποστήριξε πως πρέπει να παραμείνει το κόμμα,ν'αναδιοργανωθει και να μπει σε μια σωστη πορεία όσα αφορα το τρόπο δουλειας προς τις μάζες. Δηλαδη μια καθημερινη πάλη πάνω στα άμεσα προβλήματα τού λαου που να γίνει προσπάθεια πολιτικοποίησης τους.
Επίσης η σωστη ζύμωση τού μάξιμουμ προγράμματος στούς κατάλληλους χώρους και το ξεμασκάρεμα τού σοσιαλιμπεριαλισμου μέσα απο τη πραχτικη του και τη πραχτικη τού πραχτορείου του.

Στη τελικη φάση η δεύτερη και η τρίτη εισήγηση έκαμαν μέτωπο όπου συσπείρωσαν τη πλειοφηφεία τών δυνάμεων πάνω στο βασικο άξωνα τής διατήρησης τού κόμματος, με τη προϋπόθεση να γίνει αναδιοργάνωση στη προσπάθεια να διορθωθουν τα λάθη.

Κι ενω αυτη η θέση κυριάρχησε στη πλειοφηφεία τών μελων τής σύσκεψης, κι αφου η μερίδα που υποστήριξε τη διάλυση είχε αποχωρήσει, ορισμένα στελέχη, ασύνεποι στις προηγούμενες θέσεις τους,προχώρησαν καλιεργόντας τη θέση της διάλυσης κι ενω εκαθίσαμε με συγκεκριμένο στόχο να μελετηθει η μελλοντικη πορεία μας, αυτοι τάχτηκαν εγάντια στις προηγούμενες θέσεις τους,ευθιγραμμισμένοι πλήρως με την οππορτουνιστικη θέση τής πρώτης εισήγησης.

Έτσι η σωστη γραμμη που στο τέλος παρ'όλη τη ιδεολογικη πάλη που έδωσε σ'αυτη τη πορεία πάντα μέσα σε ενωτικο πνεύμα πάνω σε συγκεκριμένους στόχους, χωρις να συμβιβάζεται σε θέσεις αρχων έμεινε προσωρινα μειοφηφεία, που δεν μπορούσε να κρατήσει το κόμμα κι απτο γεγονος πως η ουσία δεν ήταν η διατήρηση αλλα ησωστη οργάνωση και δουλεια προς τα έξω.

Ας σημειωθει πως η προηγούμενη θέση για διατήρηση του κόμματος έμπαινε βασικα σαν αντιπαράθεση στη θέση τής διάλυσης.

Ενάντια στη διάλυση πήρε θέση κι ο πυρήνας βάσης Αθήνας τού Κ.Κ.Κύπρου που πέρα απο τις θέσεις που ανάλησε εσσωτερικα, που συμφωνουν σε γεννικες γραμμες με τη τρίτη εισήγηση, έβγαλε προς τα έξω φυλλάδιο το οποίο δημοσιεύσυμε πιο κάτω.

# ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

## ΝΑ ΞΑΝΑΦΤΙΑΞΟΥΜΕ ΤΟ Κ.Κ.ΚΥΠΡΟΥ

Τό Δεκέμβρη τοῦ 75 ἐπανασυστήθηκε τό Κομμουνιστικό Κόμμα Κύπρου ὕστερα ἀπό πρωτοβουλία Σύσκεψης κύπριων κομμουνιστῶν.

Τό Κόμμα διατύπωσε τίς ἀρχές καί τό Πρόγραμμά του μέ βάση τό ὁποῖο πάλεψε μέ ἐπιτυχία. Δέχτηκε χτυπήματα ἀπό τήν κυβέρνηση τῆς ἄρχουσας κεφαλαιοκρατικῆς τάξης καί ἀπό τή ρεβιζιονιστική ἡγεσία τοῦ ΑΚΕΛ. Παρ'ὅλα αὐτά ἔδωσε ὅλες του τίς δυνάμεις στόν ἀγώνα γιά τήν προώθηση τῆς γραμμῆς του.

Τόν Αὔγουστο τοῦ 77 τό ΚΚΚύπρου διαλύθηκε ὕστερα ἀπό τήν ὄξυνση τῆς πάλης τῶν γραμμῶν μέσα στούς κόλπους του. Αὐτό ἔγινε σάν συνέπεια τῆς προσωρινῆς ἥττας τῆς σωστῆς γραμμῆς.

'Ο πυρῆνας βάσης'Αθήνας τοῦ ΚΚΚ διαφώνησε μέ τήν ἀπόφαση τῆς διάλυσης τοῦ Κόμματος καί διατήρησε τήν όργανωτική δομή πού εἶχε πρίν τή διάλυση ἀφοῦ πέρασε μιά περίοδο ζυμώσεων καί προβληματισμῶν. Πιστεύει πώς οἱ δυνάμεις τῶν συντρόφων μας στήν Κύπρο(μαζί καί μεῖς),θά συγκροτηθοῦν ὀργανωτικά γρήγορα μέ μελλοντικό στόχο τήν ἐπανασύσταση τοῦ Κόμματος,ὥστε νά δημιουργηθεῖ ὀργανωμένος φορέας πού θά ξεσκεπάζει καί θά παλέβει ἐνάντια στό ξεπούλημα πού κάμνουν οἱ κάθε λογῆς ἡγεσίες στόν τόπο μας. Ἔτσι πού ἡ ἐργατική τάξη κι ὁ λαός,ν'ἀποχτήσουν τήν ὀργανωμένη πρωτοπορεία τους.

'Ο Πυρῆνας Βάσης'Αθήνας,συνεχίζει τήν πάλη του σύμφωνα μέ τό Πρόγραμμα καί τήν πολιτική γραμμή πού χάραξε τό ΚΚΚ,καί πιστεύει ὅτι καθῆκον κάθε κύπριου κομμουνιστή εἶναι νά συμβάλλει στήν μελλοντική ξανασυγκρότηση τοῦ Κόμματος.

- Πιστοί στό δρόμο πού χάραξε τό Κ.Κ.Κύπρου
- Νά ξαναφτιάξουμε τό Κόμμα

**ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΑΘΗΝΑΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ**

('Αθήνα 30 Μάρτη 78)



# Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Βρισκόμαστε στο πέμπτο χρόνο απο το προδοτικο πραξικόπημα και τη Τουρκικη εισβολη και κατάχτηση τού 40% τού Κυπριακου εδάφους, που είχε σαν αποτέλεσμα τη προσφυγοποίηση τού μισου σχεδον πλυθησμου τού νησιου μας, Ελλήνων και Τούρκων. Σ'αυτη τη τετραετια, τα σύνορα ταοποία επέβαλαν βίαια τα τουρκικα στρατεύματα κατοχης, υποκινούμενα απο τούς Αμερικάνους ιμπεριαλιστες με την ανοχη τού Εγγλέζικου ιμπεριαλισμου και τού "Σοβιετικου" σοσιαλιμπεριαλισμου, είναι ακόμα σύνορα.

Στο νότιο μέρος τής Κύπρου, όπου υπάρχουν διακόσιες χιλιάδες Ελληνοκύπριοι πρόσφυγες, όπου η διαβίωση γίνεται κάτω απο την απειλη μιας νέας προέλασης των τουρκικων στρατευμάτων η κατάσταση δεν είναι καθόλου ενθαρρυντικη. Το πιο βασικο πρόβλημα τών προσφύγων, το στεγαστικο,έχει βασικα λυθει. Δίπλα απο τα αντίσκηνα έχουν χτιστει μια σειρα προσφυγικοι συνοικισμοι με βασικους πόρους τις ξένες "βοήθειες",που άρχισαν να εισρέουν απλόχερα απο τούς ξένους"προστάτες".Κι απο τις αποκοπες των μεροκαμάτων τής εργατικης τάξης και τών πλατιων λαΐκων στρωμάτων. Πάνω σ'αυτες τις αποκοπες, στηρίχτηκε στο κύριο μέρος της και η "ανάκαμφη" τής οικονομίας.Δηλαδη ενω απ'τη μια το εργατικο μεροκάματο πετσοκοβόταν, ενω η εργατικη τάξη έχανε μια σειρα καταχτημένων δικαιωμάτων, στ'όνομα τής συμμετοχης στη εθνικη επιβίωση,απ'την άλλη οι Ελληνοκύπριοι κεφαλαιοκράτες με πρόσχημα να κρατήσουν και να αναστηλλώσουν τη Κυπριακη οικονομία, κύρηχναν τις επιχηρήσεις τους πληγείσες, που αποχτούσαν και στα χαρτία το "νόμιμο" δικαίωμα να απολύου και να προσλαμβάνουν εργάτες με εξευτελιστικους μισθους. Επισης να δικαιούνται όλων τών οφελημάτων κι εξαιρέσεων που αποχτησαν οι "πληγείσες" εταιρείες. Μέσα σ'αυτη τη πραγματικότητα που η εργατικη τάξη κι ο λαος εστερήθηκαν απο το καθημερινο καρβέλι, η αστικη τάξη έχτισε τα εργοστάσια της στηριγμένη στη καταλύστευση τών στερημάτων τού λαού μας.

Ένας άλλος βασικος παράγοντας τής"ανάκαμφης" τής Κυπριακης οικονομίας, είναι η εισαγωγη τεραστίου συναλλάγματος απο το εξωτερικο. Τέτοιο συνάλλαγμα ήρθε στη Κύπρο είτε σαν "βοήθεια", είτε σαν δάνεια,είτε σαν επενδύσεις απο τις διάφορες ιμπεριαλιστικες χώρες και απο τη φυγάδευση τών Κυπρίων εργατών στα σκλαβοπάζαρα τού εξωτερικου. Πέρα ομως απο την εισαγωγη συναλλάγματος η εξαγωγη τών εργατων ειχε σαν στόχο τη λύση τού μεγάλου ανεργιακου προβλήματος τής πρώτης διετίας μετα τη τουρκικη εισβολη και το σπασιμο τής επαναστατικότητας τού λαου μας.

Η "ανάκαμφη" τής Κυπριακης οικονομίας σε συσχετισμο με τη φυγάδευση μεγάλου αριθμου εργατικου προσωπικου είχε σαν αποτέλεσμα ,όχι μόνο τη λύση τού ανεργιακου προβλήματος, αλλα και την έλλειφη εργατικων χερίων σε βασικους τομεις. όπως στις οι

κοδομικες δουλειες. Σ'αυτα τα δεδομένα περνα σχεδον ολοκληρωτικα η μικροαστικη θέση, πως η εργοδοσία έχει ανάγκη τούς εργαζόμενους κι αυτοι ατομικα ζητουν αυξήσεις, που αν δεν τού δοθουν θα βρουν άλλο εργοδότη και λόγω τής ζήτησης εργατικων χεριων πιάνουν ορισμένα ψύχουλα περισσότερα. Έτσι παρουσιάζεται φαινομενικα μια σχετικη βελτίωση μισθων και μεροκαμάτων που μαζι με το συνάλλαγμα που στέλλεται απο τούς εργάτες τού εξωτερικου και τής δυνατότητας να μπαίνουν στη παραγωγη, γιατι υπάρχει ζήτηση εργατικων χεριων, όλα τα διαθέσιμα χέρια, βλέπουμε μια αύξηση στα εισοδήματα τών μαζων. Κι ενω το κόστος ζωης αυξάνει κατακόρυφα, αυτο να μη φαίνεται σε σημαντικο βαθμο στο λαο μας, λόγω τών αυξημένων εισοδημάτων, απο τούς νέους εργαζόμενους που μπήκαν στη παραγωγη, προσθέτοντας ένα νέο εισόδημα στις οικογένειες τους, που το μεγαλύτερο τους μέρος καθως και οι αυξήσεις τών υπολοίπων εργαζομένων τής οικογένειας απορροφούνται απο την αύξηση τού κόστους ζωης.

Το λύσιμο σ'ένα μεγάλο βαθμο τού στεγαστικου προβλήματος καθως και η τεχνιτη οικονομικη ευμάρεια έχουν σαν αποτέλεσμα τον αποπροσανατολισμον τών μαζων, την αδιαφορία, ακόμα και σ'αυτο το εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα. Έτσι βλέπουμε σ'ένα χώρο πού το 40% τού εδάφους μας είναι κατεχόμενο, που έχουμε απέναντι μας σαράντα χιλιάδες τούρκικο στρατο κατοχης, πάνοπλο, που υπάρχει το ενδεχόμενο ολοκληρωτικης κατάληψης, οποτεδήποτε το απαιτήσουν τα συμφέροντα τού Αμερικάνικου ιμπεριαλισμου κι ο τρόπος ζωης να είναι συνηθισμένος, σαν να μη συμβαίνει τίποτα, και να αφήνεται "εν λευκω" η πολιτικη ηγεσία να παζαρεύει με τον ιμπεριαλισμο το μοίρασμα τού λαου και του τόπου.

## ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Η αστικη τάξη τής Κύπρου γεννήθηκε κι αναπτύχθηκε μέσα απο την αποικιοκρατεία κάτω απο τήν επιρροη κι εξάρτηση τού εγγλέζικου κεφαλαίου.

Μετα το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όπου ο εγγλέζικος ιμπεριαλισμος βγαίνει χρεοκοπημένος (καταστροφη εργοστασίων απο τούς βομβαρδισμους), ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμος αρχίζει την ανοδικη του πορεία, ενισχυμένος απο το πόλεμο, γιατι όχι μόνο δεν έχασε, αλλα ανοικοδόμησε μέσα σ'αυτη τη περίοδο μια σειρα βιομηχανίες. Μέσα σ'αυτες τις συνθήκες αρχίζει τις προσπάθειες του μ'όλα τα μέσα που διαθέτει για να αντικαταστήσει τον εγγλέζικο ιμπεριαλισμο σε μια σειρα απο εγγλέζικες αποικίες και "νεοαποικίες". Στην Κύπρο αρχίζει να προγραμματίζει μπάσιμο αμέσως μετα το τέλος τού πολέμου, για τον έλεγχο τής περιοχης

Η αστικη μας τάξη, δένοντας τα συμφέροντα της με το εγγλέζικο κεφάλαιο, αντιδρα σ'ένα βαθμο στον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο, κάτω πάντα απο τη κηδεμονία τού εγγλέζικου ιμπεριαλισμου. Έτσι μέσα σε μια μακρόχρονη πορεία, συμβιβασμων, δέχεται τη Ζυρίχη, την καλιέργεια των σωβινιστικων αντιθέσεων, τον οικονομικο διαχωρισμο τού 1964 με τη δημιουργία των τούρκικων θυλάκων και των "πράσινων" γραμμων. Επίσης στο βαθμο τής μεγαλύτερης εξασθένησης τού εγγλέζικου ιμπεριαλισμου, δέχεται παθητικα τη φασιστικοποίηση στη ζωη τού τόπου απο τη χούντα (όργανο του αμερικανικου ιμπεριαλισμου), που προετοίμασε το έδαφος για το πραξικόπημα και τήν εισβολη. Σήμερα αφου έχει αποδεχτει την εισβολη και τη κατοχη τού 40% τού νησιου μας, το μόνο που κάνει, δεν είναι θωράκιση τού τόπου για να μπουν οι βάσεις τού εθνικοαπελευθερωτικου αγώνα, αλλα τα παζάρια με τούς εχθρους τού λαου για την νομιμοποίηση τής κατοχης και στα χαρτια.

Οι αντιθέσεις τής κυβέρνησης Μακαρίου μέχρι το 1974 με το Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο, ήταν μέσα στα πλαίσια των ενδοιμπεριαλιστικων αντιθέσεων, μέσα στή προσπάθεια τού εγγλέζικου ιμπεριαλισμου να κρατηθει στο τελευταίο προπύργιο του στη μέση Ανατολη. Αυτες οι αντιθέσεις, μέσα σε μια σωστη εκμετάλλευση απο την άρχουσα τάξη, που παρουσιάζει μπροστα στο λαο τούς ηγέτες της σάν αντιιμπεριαλιστες, σαν λαϊκους ηγέτες, με αποτέλεσμα ηρωποιόντας την αστικη τάξη να ξεγελουν τον λαο και να τούς εμπιστεύεται την ηγεσία τού αγώνα.

Απ'την άλλη οι αντιθέσεις που εμφανίζονται σήμερα ανάμεσα στίς δυο μερίδες τής κεφαλαιοκρατίας, δηλαδη τού εκκλησιαστικου κεφαλαίου, που έκφραζε ο Μακάριος και σήμερα εκφράζει ο Κυπριανου και τής μερίδας τού νεοβιομηχανικου κεφαλαίου που εκφράζει ο Κληρίδης, είναι αντιθέσεις, που πέρα απο τα ιμπεριαλιστικα κέντρα τα οποία υπηρετουν έχουν και ιδιοτελη σύγκρουση συμφερόντων, κύρια ως προς τα θεσμικα προνόμια που διατηρα το εκκλησιαστικο κεφάλαιο που ανταγωνίζεται απο πλεονεχτικη θέση το νεοβιομηχανικο κι εμπορομεσίτικο κεφάλαιο.

Σ'αυτη τη σύγκρουση κάτω απο μια άρτια εκμετάλευση της απο το εκκλησιαστικο κεφάλαιο, με την άμεση συμπαράσταση τής ψευτοαριστερης ηγεσίας, όλες οι βρωμιες τού συστήματος, όλα τα φανερα στο λαο σημεία τής μακρόχρονης συμβιβαστικης πορείας τής ξενόδουλης αστικης τάξης, φορτώνονται στο Κληρίδη, με αποτέλεσμα η κυβέρνηση να μένει "καθαρη" και "πατριωτικη" μπροστα στο λαο. Κι ενω απ'τη μια χρησιμοποια αυτη τη ταχτικη, για το ξεγέλασμα τών μαζων, απ'την άλλη βλέπει σαν θετικο παράγοντα τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο, γιατι σε σχέση με τον χρεοκοπημένον Εγγλέζικο ιμπεριαλισμο, είναι πιο σίγουρος και κάνοντας ένα άνοιγμα σ'αυτον τα ποσοστα κέρδους είναι πιο συμφέροντα. Γι'αυτο αν αυτη η στροφη ενταθει, δεν πρέπει να μας παραξενέψει. Θα είναι μέσα στη ξενόδουλη πορεία ανάπτυξης κι εξάρτησης τής αστικης τάξης σαν σύνολο, που μοναδικο γνώμονα την άνοδο τών κέρδων της, θα ξεπουλα τα εθνικα συμφέροντα.

## ΑΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Πολιτικα η αστικη τάξη εμφανίζεται με δυο πολιτικα κόμματα σαν αντανάκλαση τών μερίδων τής κεφαλαιοκρατίας που αναλύουμε πιο πάνω.

ΔΗ.ΚΟ. Εκφράζει τα συμφέροντα τού εκκλησιαστικου κεφαλαίου. Απο τη θέση του σαν κυβερνων κόμμα είναι κύριος εκφραστης τής προσπάθειας τού συμβιβασμου με τον ιμπεριαλισμο. Παρ'όλο που η δύναμη του (επιρροη) στις μάζες είναι πολυ μικρη ελέγχει απόλυτα τη βουλη χάρη στη πριμοδότηση τού ΑΚΕΛ. Εμφανίζεται στα λόγια σα δημοκρατικο στη πράξη όμως μεταχειρίζεται όλα τα

μέσα για να υπηρετήσει το εκκλησιαστικο κεφάλαιο.

**ΔΗ.ΣΥ.** Εκφράζει τα συμφέροντα τού νεοβηομηχανικου και τού εμπορομεσίτικου κεφαλαίου, που είναι προσκολλημένα στον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο. Μέσα σ'αυτα τα πλαίσια χτυπα το εκκλησιαστικο κεφάλαιο και κάνει έντονη αντικομμουνιστικη προπαγάνδα. Επίσης έχει στεγάσει στους κόλπους του όλα τα φασιστικα στοιχεία τής ΕΟΚΑ Β΄.

## ΤΑ ΨΕΥΤΟΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

**ΑΚΕΛ.** Εξακολουθει ακόμα να ελέγχει την πλειοψηφία τής εργατικης τάξης. Παρα τού γεγονότος πως έχει εξελιχτει σ'ένα οικονομικο οργανισμο με τεράστια δύναμη, ελέγχει βιομηχανικες κι εμπορικες μονάδες, πραχτορεύεται τις υποτροφίες τών χωρων τής Ανατολικης Ευρώπης, ενω η πολιτικη του έχει ταυτιστει με την χστικη τάξη, ξεπουλώντας τον εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα και τα συμφέροντα τών μαζων, εν τούτοις καταφέρνει να καπηλεύεται τις μάζες. Το γεγονος πως, το φανερο ιδεολογικο χρεοκόπημα του, ηπροβολη καθαρα αντιδραστικων θέσεων, καταφέρνει να τά περνα μέσα στις μάζες ,είναι αποτέλεσμα τού μικροαστικου τρόπου ζωης τού λαου μας, τής αφομοίωσης απ'αυτον τον τρόπο τής μικροαστικης ιδεολογίας, μέσα σ'ένα μακρόχρονο προτσες με ευνοΐκες προς τούτο συνθήκες.

Στη σημερινη φάση έχει ταυτιστει πλήρως με τη κυβέρνηση, χωρις να είναι υπερβολη ν'αναφερτει πως είναι το κύριο πολιτικο της στήριγμα. Πάνω στο εθνικο πρόβλημα έχει πλήρως αποδεχτει τη κατοχη τής Κύπρου, προχωρόντας στο τελευταίο του συνέδριο στη συνθηματολογία για δικοινοτικη ομόσπονδη Κύπρο. Φυσικα και πιο παλια στο εθνικο συμβούλιο είχε δεχτει χωρις επιφύλαξη τις προτάσεις τού Μακαρίου στον Ντεκτάς που τοποθετούσαν το Κυπριακο, όχι σαν πρόβλημα επιδρομης και κατάχτησης, αλλα σα πρόβλημα ποσοστων εδάφους που θα πάρει η κάθε πλευρα σε μια ενδεχομένη συμφωνία "λύση", και με τις συνομιλίες τοτε άρχισαν τα παζάρια γύρω απο το εδαφικο.

Για το ΑΚΕΛ σήμερα, πέρα απο μια "αριστερη" συνθηματολογία και μια συνεχη προσπάθεια χαλιναγώγησης τών μαζων στ'όνομα εθνικων κινδύνων, το βασικο πρόβλημα είναι η "διεθνη διάσκεψη" Δηλαδη πιστεύει και προπαγανδίζει, πως η λύση τού Κυπριακου, το πρόβλημα τής απελευθέρωσης τής Κύπρου, βρίσκεται στα τραπέζια μιας διασκεψης που θα συμμετέχουν οι ιμπεριαλιστες μαζι και η Σοβιετικη Ένωση· και στις αίθουσες τών Ενωμένων Εθνων. Στόχος του για τη διεθνη διάσκεψη να βάλει στα παζάρια και τη "Σοβιετικη" υπερδύναμη. Δηλαδη είναι υποχρεωμένο να υπηρετα συνέχεια σα πιστο πραχτορείο τα συμφέροντα τού μεγάλου αφεντικου.

Στον ιδεολογικο τομέα είναι πιστο φερέφωνο τών σοσιαλιμπεριαλιστων. Υποστηρίζει απροκάλυπτα την ειρηνικη συνήπαρξη τών τάξεων, με το πρόσχημα τού εθνικοαπελευθερωτικου αγώνα, ο οποίος όμως πρέπει να είναι "ειρηνικος". Προσαρμοσμένο σ'αυτες τις θέσεις, προάγει με τη πραχτικη του, τον αγώνα ηγεσίας κάμνοντας συνεχη προσπάθεια να κοντρολάρει τις μάζες, μέσα απο την ΠΕΟ την οποία ελέγχει, όταν αυτες κάτω απο το βάρος τών άμεσων προβλημάτων κινητοποιούνται. Στα μέλη του και στους οπαδους του, μέσα στα πλαίσια τής ρεβιζιονιστικης ιδεολογίας προσφέρει τυχερα παιχνίδια, όπως τόμπουλα, ποδόσφαιρα, χοροεσπερίδες και μια σειρα πανηγύρια. Αυτη η πραχτικη περνα στη συγκεκριμένη διάθεση τών μαζων, στο βαθμο μάλιστα που το επαναστατικο κίνημα είναι σε εμβρυόδικη κατάσταση.



Βλέπουμε ξεκάθαρα πως το ΑΚΕΛ όπως έχει καταλήξει, οχι μόνο δεν έχει καμια σχέση με τα συμφέροντα τού λαου, αλλα είναι και σοβαρος ανασταλτικος παράγοντας στην ανάπτυξη τού κινήματος, που θα πρέπει να υπολογιστει σωστα, για την ανάλογη σοβαρη αντιμετώπιση του.

Φυσικα το ξεσκέπασμα του ως και το χρεοκόπημα του στις μαζες, θα είναι αποτέλεσμα τής καθημερινης προδοσίας τού εθνικοαπελευθερωτικου μας αγώνα, τού καθημερινου ξεπουλήματος τών συμφερόντων τής εργατικης τάξης και τών λαΐκων στρωμάτων, συνδυασμένο με τη σωστη ανυποχώρητη πάλη τών συνεπων προοδευτικων δυνάμεων.

**ΕΔΕΚ.** Ένα κόμμα που στους κόλπους του συγκεντώνει κυρίως μικροαστικα και διανοουμενίστικα στοιχεία. Χρησιμοποια μια επαναστατικη φρασεολογια, φανερα όμως αντίθετη με τη πραχτικη της. Μέσα στους κόλπους της, κύρια στη νεολαία, υπάρχει μια προοδευτικη βάση, σ'ένα βαθμο ξεκαθαρισμένη, που εμφανίζει σ'ορισμένα προβλήματα σωστες θέσεις. Αυτες θάβονται απο μια μικροαστικη ηγεσία. Αυτη η μερίδα τα τελευταία δυο χρόνια, ασκει μια πίεση προς τα πάνω και είδαμε πολλες φορες την ηγεσία ν'αμφιταλαντεύεται στη προσπάθεια της να μη τούς χάσει. Σε γεννικες όμως γραμμες, παρόλη τη καιροσκοπικη ταλάντευση τής ηγεσίας, συμφωνα πάντα με τη συμβιβαστικη πολιτικη τής κυβέρνησης, μ'όρισμένες επιφυλάξεις κατω απο τη πίεση τής βάσης.

Επίσης η ΕΔΕΚ σα χώρος "αριστερος" στα λόγια, πολώνει μια σειρα απο επαναστατικα στοιχεία, αποσπόντας τα έστω προσωρινα απο την υπηρεσία τους στο επαναστατικο κίνημα.

Βρισκόμαστε μπροστα σε μια κατοχη και κατάχτηση ενος μέρους τού τόπου μας, με την άρχουσα κεφαλαιοκρατικη τάξη δεμένη απόλυτα στο άρμα τού ιμπεριαλισμου, τη ψευτοαριστερη ηγεσία με διάφορους τρόπους και διαφορετικα συμφέροντα υπηρετει σ'αυτο το στάδιο τη πορεία τής άρχουσας τάξης τη πορεία τού ξεπουλήματος τού λαου και τού τόπου.

Σ'αυτη τη πραγματικότητα ,πηγάζει η αναγκαιότητα τής συσπείρωσης τών συνεπων Κομμουνιστων, ούτως ώστε μ'ένα συνεχες ανέβασμα τού λαΐκοεπαναστατικου κινήματος να μπει φραγμος στα σχέδια τού ιμπεριαλισμου και τών ντόπιων λακέδων του.

Μονάχα η ανάπτυξη ενος γνήσιου εθνικοαπελευθερωτικου κινήματος αποτελει τη μοναδικη σιγουρια για τη Λεφτερια και τη προκοπη αυτου τού τόπου.

# ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

# ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΥΧΡΟΝΗ

# ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο ιμπεριαλισμος σήμερα: Ζούμε στη εποχη τού ιμπεριαλισμου.
Στην εποχη που το καπιταλιστικο σύστημα στες ανεπτυγμένες χώ-
ρες στη προσπάθεια του να διατηρηθει και να αναπτυχθει, περνα
ολοκληρωτικα στο ιμπεριαλιστικο του στάδιο. Ο ιμπεριαλισμος
σαν ανώτατο στάδιο τού καπιταλιστικου συστήματος είναι ο πιο
άγριος και πιο αμείλιχτος εχθρος απέναντι στους λαους και τα
λαΐκα κινήματα.
Χαρακτηριστικο γνώρισμα τού ιμπεριαλισμου στο τωρινο του
προτσες,είναι ο καταμερισμος εργασιας πού επέβαλε.Δηλαδη βιο-
μηχανία Α΄βαθμου,παραγωγης μηχανων,στα ιμπεριαλιστικα κεντρα
ή στη μητρόπολη και βιομηχανία Β΄βαθμου,παραγωγης αγαθων,στες
χώρες τής περιφέρειας.Μάυτο το καταμερισμο,οργανώνει την ανι-
σόμερη ανάπτυξη, που είναι μια βασικη προϋπόθεση για να κρατα
σταθερη ή και να μεγαλώνει πολλες φορες τη διαφορα ανάπτυξης
μεταξυ μητρόπολης και περιφέρειας,πετυχένοντας μια άμεση εξ-
άρτηση όλων τών μορφων τών νεοκαπιταλιστικων χωρων στες ιμπε-
ριαλιστικες χώρες.
΄Αλλο χαρακτηριστικο γνώρισμα(στην εποχη μας)τών διαφόρων
ιμπεριαλιστικων κέντρων είναι η εντατικοποίηση στην εξαγωγην
κεφαλαίων στες χώρες τής περιφέρειας.Αυτες οι εξαγωγες κεφα-
λαίων έχουν διάφορες μορφες,όπως σαν "βοήθεια" σαν δάνεια ή α-
κόμα και σαν επενδύσεις σε διάφορους τομεις στες χώρες τής
περιφέρειας.΄Ενα όμως είναι γεγονος,πως με οποιανδηποτε μορφη
κι αν δοθουν,έχουν στόχο την μεγαλύτερη εξάρτηση τού οφειλέτη
προς τον δανειστη.Για παράδειγμα βασικη προϋπόθεση για ένα
δάνειο είναι η υποχρέωση,τής δανιζόμενης χώρας τής περιφέρει-
ας,νά αγοράσουν προϊόντα απο τα λεφτα τού δανείου απο τη δα-
νείστρια χώρα με τούς όρους φυσικα πού επιβάλλει η ίδια.
Οπωσδήποτε σημαντικος παράγοντας για την ολοκληρωτικη εξ-
άρτηση τών χωρων τής περιφέρειας είναι και οι τεράστιοι εξο-
πλισμοι,προς τες αστικες τάξεις τής περιφέρειας στες οποίες
δίνονται ή πωλούνται εξοπλισμοι που έχουν ξεπεραστει απο τα
ιμπεριαλιστικα κέντρα,για παράδειγμα δίδονται παλια τυφέκια
ή τανκς ή στρατιωτικα αεροπλάνα,ενω οι υπερδυνάμεις κι άλλες
ιμπεριαλιστικες χώρες συναγωνίζονται με πυρηνικα όπλα. Μάυτο
το τρόπο επιτυγχάνεται και στο στρατιωτικο τομέα ή διατήρηση
τής υπεροχης τής μητρόπολης πάνω στη περιφέρεια.





# ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
# ΔΡΑΣΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥΣ

## αμερικάνικος ιμπεριαλισμός

Αμερικάνικος ιμπεριαλισμος:

Μια απο τες βασικες ιμπεριαλιστικες μητροπόλεις,εξακολουθει να είναι η "προστάτιδα" του δυτικου κόσμου,οι Ε.Π.Α.Η οποία παρόλα τα χτυπήματα τών λαΐκων κινημάτων, τού Βιετναμ, τής Καμποτίας,τού Λάος,τής Αγκόλας και άλλων,τα τελευταία χρόνια εξακολουθει να μένει ένας ισχυρος ιμπεριαλισμος, έτοιμος να πνίξει στο αίμα,οποτεδήποτε το απαιτήσουν τα συμφέροντα του,τούς λαους και τα λαΐκα κινήματα.Το γεγονος πως προσπαθει να κρατηθει απο το κατρακύλισμα του και να μην αφήσει περιθώρια δράσης στους ανταγωνιστες του τον κάνουν πολυ βίαιο κι αιμοβόρο μπροστα στους λαους.Τα μέσα που χρησιμοποίησε στο Βιετναμ,στη Καμποτία και αλλου,ο τρόπος που κτυπά τούς λαους, μέσα απο τα αντιδραστικα καθεστώτα πληρεξούσια του, όπως τη χουντα τής Χιλης,τή χούντα τής Αργεντινης,το σωβινιστικο καθεστως τού Ισραηλ,αποτελουν τα πιο τρανα παραδείγματα για τες μέθοδες και τα μέσα με τα οποία ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμος χρησιμοποια ενάντια στή λευτερια και την ανεξαρτησία τών λαων

Τα πιο πάνω μέσα τα χρησιμοποια φυσικα,όταν αδυνατα να κρατήσει τούς λαους υποδουλωμένους με τες "ειρηνικες νεοαποικιακες μέθοδες.

## σοβιετικός σοσιαλιμπεριαλισμός

Δίπλα απο τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο στέκει ο σοβιετικος σοσιαλιμπεριαλισμος,ο οποίος είναι το ίδιο επικίντυνος κι επιθετικος. Παρόλο που χρησιμοποια μια σειρα αντεπαναστατικες συνομοσίες, υποκινα διενέξεις ανάμεσα στα κράτη και στούς λαους,παράλληλα,με την νεοαποικιακη του πολιτικη, εντούτοις εμφανίζεται με τη μάσκα τού "σοσιαλιστη" όπως και κάθε ενέργεια του την παρουσιάζει σαν σοσιαλιστικη ή και διεθνιστικη βοήθεια. Μάυτο τον τρόπο καταφέρνει να ξεγελα τούς λαους. Με τον ίδιο τρόπο, με τη μάσκα τού προστάτη,εμφανίζεται και προς τες "συμμαχικες" του χώρες, τής Ανατολικης Ευρώπης.΄Οπου τες έχει εξαρτήσει πλήρως,πολιτικα,οικονομικα και στρατιωτικα,μέσα απο την ΚΟΜΕΚΟΝ και το σύμφωνο της Βαρσοβίας. Κι ενω βλέπουμε τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο νάχει ξεσκεπαστει μπροστα στους λαους σαν ένας αιμοβόρος ιμπεριαλισμος, αντίθετα ο ανταγωνιστης του,ο Σοβιετικος σοσιαλιμπεριαλισμος καταφέρνει ακόμη να ξεγελα με τη 'προοδευτικη" του μάσκα είναι όμως μέσα στη διαλεχτικη τής ανάπτυξης τού ιμπεριαλισμου να ξεμασκαρεύεται και να χρεωκοπει μέσα απο τα χτυπηματα που δέχεται καθημερινα απο τα λαΐκα κινήματα.

Φυσικα δεν πρέπει να ξεχνούμε πως ο Σοβιετικος σοσιαλι-

μπεριαλισμος βρίσκεται στην αρχη του ξεμασκαρέματος και η πάλη απέναντι του θα είναι σκληρη και θα απαιτήσει πολλες θυσίες.

## δυτική Ευρώπη

Η Ε.Κ.Α είναι ένας οικονομικος οργανισμος που ενώνει τα μονοπώλεια και τα τραστ της ευρώπης.Σαν τέτοια εκμεταλλεύεται τούς λαούς, με τούς ίδιους τρόπους όπως και οι άλλοι ιμπεριαλιστες.Πέρα απο την εκμετάλλευση τών ευρωπαϊκων λαων,εκμεταλλεύονται και μια σειρα λαους τής περιφέρειας.

Με τη κοινη Αγορα παρατηρείται το φαινόμενο πως,απο τη μια να είναι ανταγωνιστης του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμου, στη προσπάθεια της για τή διατήρηση τών αγορων της,ιδιαίτερα ανάμεσα στες πρώην αποικίες,ενω απο την άλλη ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμος μέσα απο διμερεις συμφωνίες,με κάθε μια ξεχωριστα απαυτες τες χώρες καταφέρνει να μπάζει κεφάλαια,που μαζι με τα στρατεύματα του που διατηρει στηγ ευρώπη να γίνεται στην ουσία ο άμεσος ρυθμιστικος παράγοντας στην Ε.Κ.Α.

Δηλαδη η Ε.Κ.Α είναι ο προασπιστης τών Αμερικάνικων συμφερόντων στη Δ.Ευρώπη έναντι στο Ρωσικο σοσιαλιμπεριαλισμο.

Μητροπολιτικα κέτρα με τα ίδια χαραχτηριστικα δηλαδη, άμεση επιρροη απο το Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο αλλα και με ανταγωνιστικες τάσεις βλέπουμε επίσης την ιαπωνία και τον Καναδα.

## αστική τάξη της περιφέρειας

Έγινε προσπάθεια σε γενικες γραμμες να προσεγγίσουμεν τε χώρες τής μητρόπολης και κύρια την άρχουσα κεφαλαιοκρατικη, τάξη.Επίσης σε γενικες γραμμες επαρουσιάστηκε η αστικη τάξη , της περιφέρειας ως προς το τρόπο εξάρτησης απο τη μητρόπολη . Τώρα μπαίνει το ερώτημα. Ποιος είναι ο ρόλος τής αστικης τάξης στην περιφέρεια,στες νεοκαπιταλιστικες χώρες,ή στες "αναπτυσσόμενες"χώρες ή χώρες του "τρίτου κόσμου",είναι εθνικος; Απάντηση σάυτο το ρώτημα πέρα απίους τρόπους και μέθοδες εξάρτησης που είδαμε και πιο πάνω, είναι η ίδια η γέννηση και η ανάπτυξη τής αστικης τάξης τών νεοκαπιταλιστικων χωρων.Γιατι η αστικη τάξη τής περιφέρειας που γεννήθηκε κι αναπτύχτηκε , κάτω απο την πλήρη επιρροη,κι εξάρτηση τού ξένου κεφαλαίου δεν μπορει να έχει εθνικο χαραχτήρα.Είναι απο τη θέση της υποχρεωμένη να είναι υπηρέτης τού ιμπεριαλισμου και οποιαδήποτε διαμάχης μαζι του,έχει στόχο να κερδίσει ορισμένες παραχωρήσεις προς όφελός της.

Κάνοντας μια σύγκριση στα πρώτα βήματα τής αστικης μισοκαπιταλιστοκης τάξης που ήταν μισοφεουδαλικη πριν εμφανιστη ο ιμπεριαλισμος σαν παγκόσμιο σύστημα,βλέπουμε ότι τότε μπορούσε κι έπαιξε σε πολλες περιπτώσεις εθνικο ρόλο, με τη στάσην της απέναντι στην αποικιοκρατία. Σε κείνη την εποχη ήταν η ηγεσία τού εθνικοαπελευθερωτικου αγώνα.Και μπορούσε να οδηγήση την εθνικοαπελευθερωτικη πάλη μέχρι την ανεξαρτησία.Στη σημερινη εποχη ο ιμπεριαλισμος μέσα απο τη νεοαποικιοκρατία,κατάφερε να εξαρτήσει πλήρως την αστικη τάξη της περιφέρειας, και είναι μέσα απάυτη την εξάρτηση πολιτικη, οικονομικη και στρατιωτικη που η αστικη τάξη τής περιφέρειας έχασε την εθνικη της ταυτότητα.

Μέσα στη σύγχρονη πραγματικότητα,όπου η ηγεσία τού εθνικοαπελευθερωτικου κινήματος είναι η αστικη τάξη,βλέπουμε να οδηγει αυτούς τούς αγώνες στο συμβιβασμο,στην υποταγη στα μεγάλα ιμπεριαλιστικα αφεντικα. Τα παραδείγματα τής Αιγύπτου, της Ινδίας, τής Κύπρου είναι τρανα και δείχνουν που οδηγουν , τον εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα η αστικη τάξη τής περιφέρειας.

## εργατική τάξη η μόνη εθνική τάξη

Είδαμε πιο πανω πως η αστικη τάξη της περιφερειας, κάτω απο τη πλήρη εξάρτηση της,δεν μπορει να παίξει κανένα ρόλο ως προς τη θετικη έκβαση τού εθνικοαπελευθερωτικου αγώνα.

Άρα μπαίνει το πρόβλημα τής ηγεσίας του απελευθερωτικου κινήματος στην μόνη τάξη πού μπορει να οδηγήσει στο τέρμα τα άλυτα εθνικα προβλήματα και να οδηγήσει τες λαϊκες μάζες μέσα απο το σοσιαλιστικο δρόμο ανάπτυξης, μέχρι τη πλήρη απελευθέρωση,μέχρι τη κοινωνικη αλλαγη.Γιατι η εργατικη τάξη δεν εχει κανένα δέσιμο συμφερόντων με τον ιμπεριαλισμο. Γιατι απο τον ιμπεριαλισμο μονάχα υποδουλώσεις και συνεχεις καταληστεύσεις τού μόχθου της έχει γνωρίσει.

## συμπεράσματα

Με βάση την παραπάνω εισήγηση τών προβλημάτων τού σύγχρονου κόσμου επιβάλλεται να ταξινομήσουμε σωστα τες αντιθέσεις, νά τες δούμε μέσα απο τη γέννηση και την εξέλιξη τους,για να γίνει μπορετη η σωστη αξιολόγηση τους.Με βάση τη πιο πάνω ανάλυση,η κύρια αντίθεση τής εποχης μας είναι η πάλη τών δυνάμεων της επανάστασης δηλαδη τών σοσιαλιστικων χωρων,τών εθνικοαπελευθερωτικων κινημάτων,που εχουν ηγεσία την εργατικη τάξη και τής εργατικης τάξης τών μητροπόλεων απο τη μια πλευρα, ενάντια στον ιμπεριαλισμο,όλων τών μορφων και τα όργανα του , (αστικη τάξη τών χωρων τής περιφερειας)απο την άλλη.Αυτη είναι η κύρια αντίθεση τής εποχης μας,η άντίθεση που νομοτελειακα θα μάς οδηγησεί στη απελευθέρωση και στη κοινωνικη αλλαγη Παράλληλα όμως με τη κύρια αντίθεση,αναπτύσσονται οπωσδήποτε κιάλλες αντιθέσεις τες οποίες πρέπει να αξιολογήσουμε σωστα , για να τες αξιοποιήσουμεν προς όφελος τού επαναστατικου κινήματος.

Στην εποχη μας η αντίθεση μεταξυ τών δύο υπερδυνάμεων δη-
λαδη τού Αμερικάνικου ιμπεριαλισμου απ'τη μια και του "Σοβιε -
τικου"σοσιαλιμπεριαλισμου απ'τη άλλη,για το ξαναμοίρασμα του
κόσμου σε σφαίρες επιρροης,μπορεῖ να οδηγήσει σένα νέο παγκό-
σμιο πόλεμο.Σε καμια όμως πετίπτωση αυτη η αντίθεση είναι
προς όφελος τού επαναστατικου κινήματος.Γιατι αυτη η αντίθεση
στηρίζεται,καθαρα πάνω σε ιμπεριαλιστικα συμφέροντα και σαν
τέτοια στο προτσες ανάπτυξης της,κτυπα το λαικο επαναστατικό,
κίνημα.

Η θεωρία στο να συμμαχίσουμεν με τη μια ιμπεριαλιστικη υ-
περδύναμη, "το κατερχόμενο"ιμπεριαλισμο,για να κτυπήσουμεν την
άλλη ιμπεριαλιστικη υπερδύναμη, "τήν ανερχομένη" είναι αντι-
δραστικη γιατι στην ουσία της μάς λέει να παιξουμεν το παι-
χνίδι τού ιμπεριαλισμου.Να μπει δηλαδη το επαναστατικο κίνημα
μέσα στα γρανάζια τών συμφερόντων τού ενος ιμπεριαλισμου ενά-
ντια στον άλλο.

Νά πως προσεγγίζει τόν ανταγωνισμο καί την προσέγγιση τών
υπερδυνάμεων ο σύντροφος Ενβερτ-Χότζια στο 7 συνέδριο τού ΚΕΑ
..."Το κόμμα μας υπερασπίζει τη θέση ότι, τόσο όταν οι υπερδυ-
νάμεις προσεγγίζουν,όσο κι όταν τρώγονται,τά σπασμένα τά πλη-
ρώνουν οι άλλοι. Η συνεργασία κι ο ανταγωνισμος ανάμεσα στες
υπερδυνάμεις παρουσιάζουν τες δύο πλευρες μιας αντιφατικης
πραγματικότητας, είναι η κυριώτερη έκφραση τής ίδιας ιμπερι-
αλιστικης στρατηγικης για την αρπαγη τής λευτεριας τών λαων
και τής κυριαρχίας στο κόσμο.Αυτα αποτελουν τον ίδιο κίντυνο,
γιαυτο οι δυο υπερδυνάμεις είναι οι κυριώτεροι και μεγαλύτε-
ροι εχθροι τών λαων,γιαυτο δεν μπορεις να στηριχτεις ποτε σ'
ένα ιμπεριαλισμο, για να καταπολεμήσεις ή για να γλυτώσεις
απτο άλλο..."

Πέρα απο την αντίθεση μεταξυ τών υπερδυνάμεων,στο ιμπερια
λιστικο στρατόπεδο υπάρχουν κι άλλες ενδοϊμπεριαλιστικες αντι
θέσεις. Όπως η αντιθεση τής Δ.Ευρώπης με τις υπερδυνάμεις,στη
προσπάθεις τών πρώτων για εξεύρεση αγορων. Κύρια η πάλη τους
στες πρώην αποικίες για τη διατήρηση τών καταχτημένων αγορων
και η επέχταση τους. Επίσης όπως αναφέρεται και πιο πάνω,ενδο
ιμπεριαλιστικες αντιθέσεις υπάρχουν και μεταξυ τής αστικης τά
τής περιφέρειας με τη μητρόπολη,που ξεκινουν απο τα ποσοστα
κέρδους,στο περισσότερο μερτικο απο τη καταλήστευση τών λαων
και καταλήγουν στο συμβιβασμο με τη μητρόπολη.

Όλες όμως οί ενδοϊμπεριαλιστικες αντιθέσεις είναι δευτε-
ρεύουσες,είναι αντιθέσεις μέσα στο ιμπεριαλιστικο στρατόπεδο,
κι έχουν στόχο το μοίρασμα τής "λύας"ή τη μεγαλύτερη συμμετο-
χη στη "πάλη"για εξασφάλιση αγορων και σαν τέτοιες στρέφονται
ενάντια στό λαϊκο-επαναστατικο κίνημα.Κι ενω πολλες φορες εμ-
φανίζονται με τη μάσκα τού προοδευτικου,στόχος τους είναι το
καλούπωμα τού κινήματος στή προσπάθεια τους για υπηρέτηση τών
ιμπεριαλιστικων συμφερόντων.

Χρέος τού επαναστατικου κινήματος τοπικα και διεθνη, να
εκμεταλευτει σωστα τις αντιθέσεις,μετατρέποντας τούς ιμπερι-
αλιστικους πολέμους σε απελευθερωτικους προς οφελος τού εθνι-
κοαπελευθερωτικου κινήματος και τής εργατικης τάξης.



# ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

# ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΤΙΚΗ

# ΤΗΣ Ο.Μ.Λ. ΚΥΠΡΟΥ

Η Οργάνωση Μ.Λ.Κύπρου θεωρει Μαρξιστες-Λενινιστες,όσους πι
στεύου στη κοσμοαντίληψη τού Μαρξισμου, τον διαλεχτικο και ισ-
τορικο υλισμο και που τάσσονται ενάντια σε κάθε αναθεωρητικη
βάση, ενάντια σε κάθε οππορτουνιστικο ρεύμα καί είναι πιστοι
στις πάρακάτω αρχες.

1. Τον νόμο τής αντίφασης σαν το βασικο νόμο τής ζωης και
τής κίνησης στη φυσικη και κοινωνικη εξέλιξη.

2. Την ταξικη πάλη σαν την έκφραση τού νόμου τής αντίφασης
στη κοινωνικη εξέλιξη. Νομοτελειακο αποτέλεσμα αυτης τής πάλης
η αντικατάσταση τού παλιου κοινωνικου συστήματος απ'το καινουρ
γιο.

3. Στο καπιταλιστικο σύστημα η σύγκρουση τών τάξεων γίνε -
ται ανάμεσα στην άρχουσα κεφαλαιοκρατικη τάξη απ'τη μια και
την εργατικη τάξη απ'την άλλη. Η εργατικη τάξη, σαν το καινούρ
γιο, επικεφαλης τών παραγωγικων δυνάμεων θ'ανατρέφει το κεφα -
λαιοκρατικο σύστημα και θα στήσει την αταξικη κοινωνία.

4. Η ταξικη πάλη διεξάγεται σ'όλα τα επίπεδα μ'όλες τις μο
ρφες και σ'όλο το προτσες τής εξέλιξης τού κεφαλαιοκρατικου συ
στήματος,μέχρι την ανατροπη και το τσάκκισμα τής καπιταλιστι-
κης κοινωνίας την οικοδόμηση τού σοσιαλισμου και το πέρασμα
στον κομμουνισμο.

5. Η επανάσταση για κοινωνικη αλλαγη αναπόφευχτα περνα απ'
τη μορφη τής ένοπλης πάλης, απ'το γεγονος πως η κεφαλαιοκρατι-
κη τάξη, χρησιμοποιώντας κάθε δικατατορικο και βίαιο μέσο,εμπο
δίζει τη νομοτελειακη επικράτηση τού καινούργιου και μόνο με
το τσάκκισμα αυτης τής βίας επιτυγχάνεται η μεταβολη τού κοινω
νικου συστήματος.

6. Η διχτατορία τού προλεταριάτου, που είναι η αλήθινη δη-
μοκρατία για τον λαο,είναι η μόνη εγγύηση για το τσάκκισμα ό-
λων τών δυνάμεων (οικονομικων,πολιτικων και ιδεολογικων) τής
εκμεταλλεύτριας τάξης που θα πασκίζει να παλινορθώσει το καπι-
ταλιστικο σύστημα σ'όλο το προτσες τής οικοδόμησης τού σοσια -
λισμου.

7. Η ειρηνικη συνύπαρξη κρατων δεν μπορει ποτε να πάρει τη
μορφη συνεργασίας με τις εκμεταλλεύτριες τάξεις και τον ιμπερι
αλισμο. Η ειρηνικη συνήπαρξη κρατων είναι ουσιαστικα κίνημα γι
α το τσάκκισμα τής τάσης τού ιμπεριαλισμου να επεμβαίνει στο
εσσωτερικα μικρων χωρων και να εξοντώνει τα εθνικοαπελευθερωτι
κα-επαναστατικα κινήματα.

8. Η εργατικη τάξη στην επαναστατικη της πάλη για κοινωνι
κη αλλαγη, γνωρίζει πως η συμμετοχη τών πλατειων λαϊκων στρωμα

των, που δίνει το δοσμένο στάδιο εξέλιξης τού κοινωνικου συστήματος στη πάλη είναι απαραίτητα για την ανατροπη τού κεφαλαιοκρατικου συστήματος.

Αυτες οι βασικες αρχες πιστεύουμε, πως διαχωρίζουν τούς συνεπεις Κομμουνιστες απο τού ρεβιζιονιστες και τούς κάθε λογης οππορτουνιστες. Συνεπως μπορουν ν'αποτελέσουν το πόλο συσπείρωσης όλων τών Μαρξιστων-Λενινιστων στην Οργάνωση Μ.Λ.Κύπρου.

## ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Στο χώρο μας απ'το γεγονος πως η κεφαλαιοκρατικη τάξη είναι ξενόδουλη , οι δυνάμεις τής απελευθέρωσης είναι: η εργατικη τάξη,που είναι και η ηγεσία τού αγώνα, η φτωχη και μεσαια αγροτια καθως και τα μικροαστικα στρώματα τής πόλης.

Η οργάνωση μας καθορίζει σαν στρατηγικο στόχο το στήσιμο τού Κομμουνιστικου Κόμματος, τού μόνου ικανου να καθοδηγήσει σωστα τον εθνικοαπελευθερωτικο μας αγώνα μέχρι το τέλος,μέχρι τη πλήρη εθνικη απελευθέρωση και την κοινωνικη αλλαγη.

Προϋπόθεση για το στήσιμο τού κόμματος η συσπείρωση τών συνεπων κομμουνιστων, η ιδεολογικη ομοιογένεια που θα σφυρηλατηθει μέσα στη πράξη και το δέσιμο τους με τις μάζες.

## ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΗΣ Ο.Μ.Λ. ΚΥΠΡΟΥ

Οπωσδήποτε ο πιο σημαντικος παράγοντας για να πετύχουν οι στρατηγικες επιδιώξεις, είναι η χρησιμοποίηση τής ανάλογης σωστης ταχτικης.Οκαθορισμος τής ταχτικης ποικίλει ανάλογα με τις αντικειμενικες συνθήκες. Το στάδιο τού καπιταλιστικου συστήματος, απο αποψη οικονομίας, ή πολιτικης έκφρασης, αστικη"δημοκρατία" ή φασισμο, τής δύναμης και το τρόπο αντιμετώπισης απο τούς ρεβιζιονιστες και τούς κάθε λογης οππορτουνιστες.

Η Ο.Μ.Λ.Κύπρου κάνοντας μια μελέτη τής εσσωτερικης και τής εξωτερικης πραγματικότητας βλέπει σαν κύριο εχθρο στη Κύπρο το Αμερικάνικο ιμπεριαλισμο που βρίσκεται πίσω απο τα κατοχικά στρατεύματα στο βορρα, με επιρροη σε μερίδα τής κεφαλαιοκρατικης τάξης στο νότο, που ελέγχει και κινητοποια τις φασιστικες συμμορίες τής ΕΟΚΑ Β΄.

Επίσης σε δεύτερο πλάνο βλέπει τη δύναμη τού δυτικοευρωπαϊκου ιμπεριαλισμου, που εχτος απο τις βάσεις ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος τής Κυπριακης οικονομίας, και το Σοβιετικο σοσιαλίμπεριαλισμο που μέσα απο το πραχτορείο του,το ΑΚΕΛ, αποτελει το μεγαλύτερο ανασταλτικο παράγοντα στην ανάπτυξη τού επαναστατικου κινήματος στη Κύπρο.

Η οργάνωση Μ.Λ.Κύπρου πρέπει να δουλέψει σωστα μέσα στα καθημερινα προβλήματα τής εργατικης τάξης και τού λαου,με προσπάθεια να οξύνει τις αντιθέσεις και να τα πολιτικοποιήσει.

Επίσης πρέπει να αρχίσει συνεχη διαφώτιση με στόχο σ' ένα προτσες να πετύχει κινητοποιήσεις, πανω στο εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα, να στήσει καθημερινη αντιπαράθεση ενάντια στο ξεπούλημα τού λαου και τού τόπου.

Το ξεσκέπασμα μέσα απο τη πράξη τής ρεβιζιονιστικης ηγεσίας τού ΑΚΕΛ αποτελει αλλα καθήκον τών δυνάμεων τής Ο.Μ.Λ.Κύπρου.

Μέσα στα πλαίσια τών ενωτικων προσπαθειων η Ο.Μ.Λ.Κ. είναι



πρόθυμη να συνεργαστει πάνω σε συγκεκριμένους στόχους με προοδευτικα ατομα και ομάδες που η πραχτικη τους μέσα στις μάζες θα είναι θετικη στη ανάπτυξη τού επαναστατικου κινήματος στή Κύπρο.

Η Οργάνωση Μαρξιστων-Λενινιστων Κύπρου παρ'όλες τις αδυναμίες της θα δώσει όλες της τις δυνάμεις στη ανάπτυξη τού επαναστατικου κινήματος στη Κύπρο που θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για το στήσιμο τού πραγματικου μπολσεβίκικου κόμματος.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ